

OCENA

startu reprezentacji Polski w wioślarstwie
w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata
Varese (Włochy)
23-27.07.2014

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata**

23 – 27 lipca 2014

Varese (Włochy)

I. WSTĘP

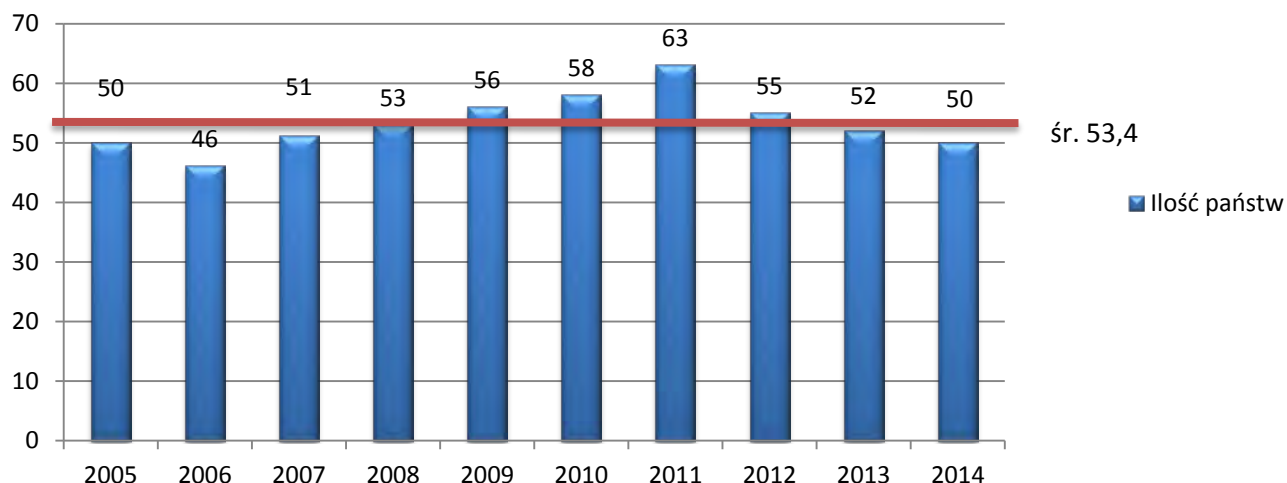
Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata Rozegrane zostały w dniach 23-27 lipca na torze regatowym we włoskim Varese. Były dziesiątymi z kolei globalnymi młodzieżowymi mistrzostwami rozgrywanymi pod tą nazwą.

Geneza powołania Młodzieżowych Mistrzostw Świata sięga 1976 roku. W latach 1976-1991 rozgrywany był Mecz Seniorów, w którym uczestniczyły tylko państwa gospodarczego bloku Europy Zachodniej, który funkcjonował pod nazwą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej. W latach 1992-2000 powstała nowa struktura sportowa z własnymi władzami pod nazwą Puchar Narodów, w której zaczęła uczestniczyć również polska federacja. Od 2001 roku nadzór merytoryczny nad organizacją imprezy przejęła Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA, nazywając ją przez pierwsze lata Światowymi Regatami do lat 23, a od 2005 roku Młodzieżowymi Mistrzostwami Świata poniżej 23 lat.

Od kilku lat miejscowi działacze w Varese stali się bardzo aktywnymi organizatorami regat o europejskim i światowym zasięgu, gdyż na tym torze w 2012 roku rozegrane zostały Mistrzostwa Europy Seniorów, a w 2013 Światowe Regaty Weteranów. W przyszłym roku w czerwcu rozgrywana na tym torze będzie druga edycja Pucharu Świata.

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata do rywalizacji swoje osady zgłosiło 50 federacji spośród 137 członków zrzeszonych w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA.

Ilość państw biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2014

Ilość uczestniczących państw utrzymuje się blisko średniej 53 federacji i jedynie trzy i cztery lata zdecydowanie odbiegała od normy. Takie ilości zawsze spowodowane są pozyskaniem dodatkowych sponsorów i przeznaczeniem dodatkowych środków na program rozwoju wioślarstwa na świecie. W ramach tych środków przyjmowane są przez organizatorów państwa tzw. „trzeciego świata” we wszystkich mistrzostwach.

W tegorocznej rywalizacji uczestniczyły natomiast wszystkie federacje stanowiące o sile światowego wioślarstwa.

Łącznie w tegorocznych mistrzostwach w Varese wystartowało 790 zawodniczek i zawodników w 299 osadach. Liczba startujących osad była niemal identyczna jak w roku ubiegłym.

Wśród 21 konkurencji rozegrano

- 14 konkurencji olimpijskich, sześć kobiecych i osiem męskich

Konkurencje kobiece:

- jedynka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sterniczki
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- jedynka
- dwójka
- podwójna
- dwójka bez sternika
- czwórka bez sternika
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sternika wagi lekkiej

- 7 konkurencji nieolimpijskich, trzy kobiece i cztery męskie

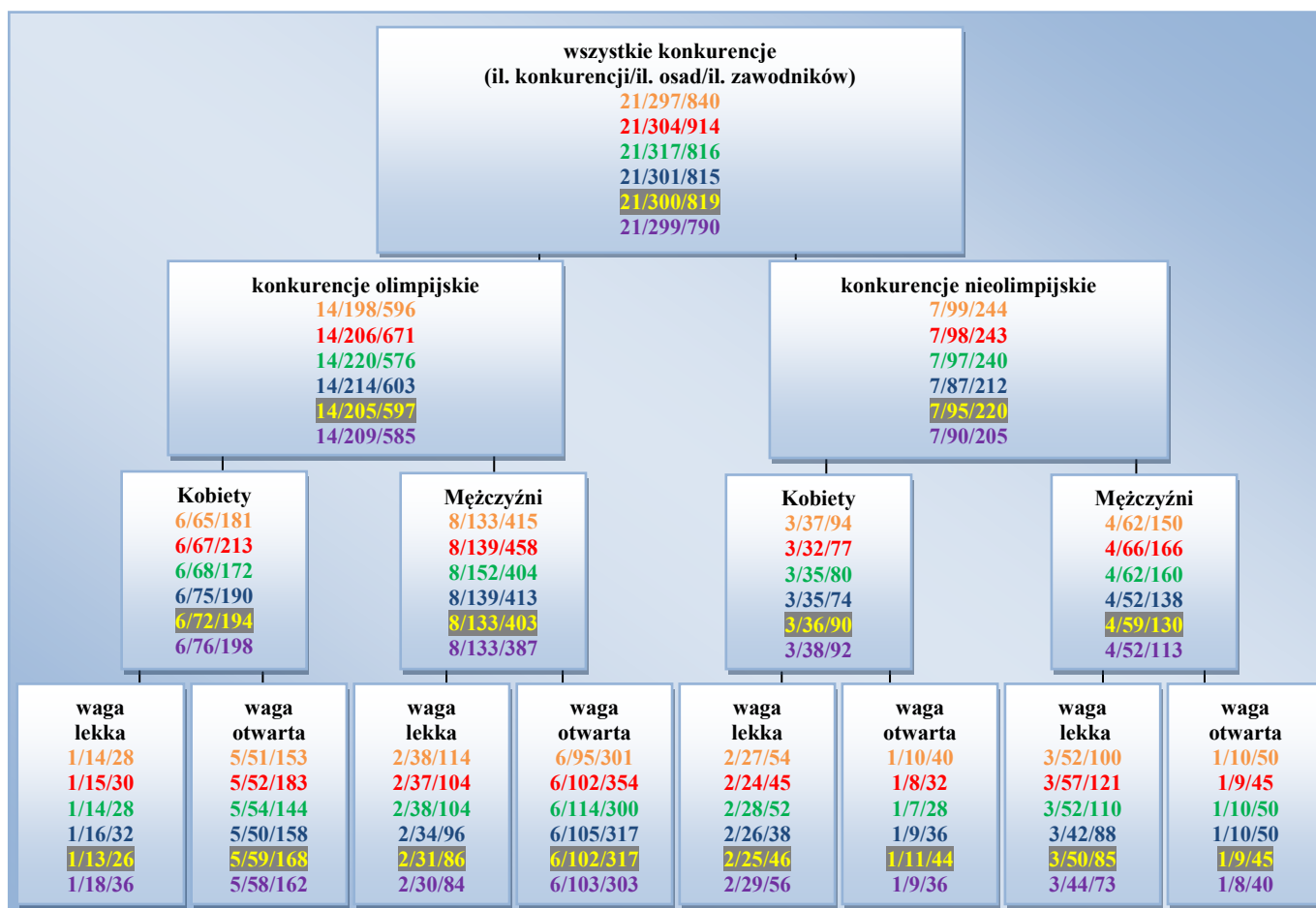
Konkurencje kobiece:

- jedynka wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sterniczki

Konkurencje męskie:

- jedynka wagi lekkiej
- dwójka bez sternika wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sternikiem

Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową przedstawiono w poniższym diagramie, zestawiając je z podobnymi danymi w ostatnich pięciu Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

KOLOR POMARAŃCZOWY

KOLOR CZERWONY

KOLOR ZIELONY

KOLOR GRANATOWY

KOLOR ŻÓŁTY

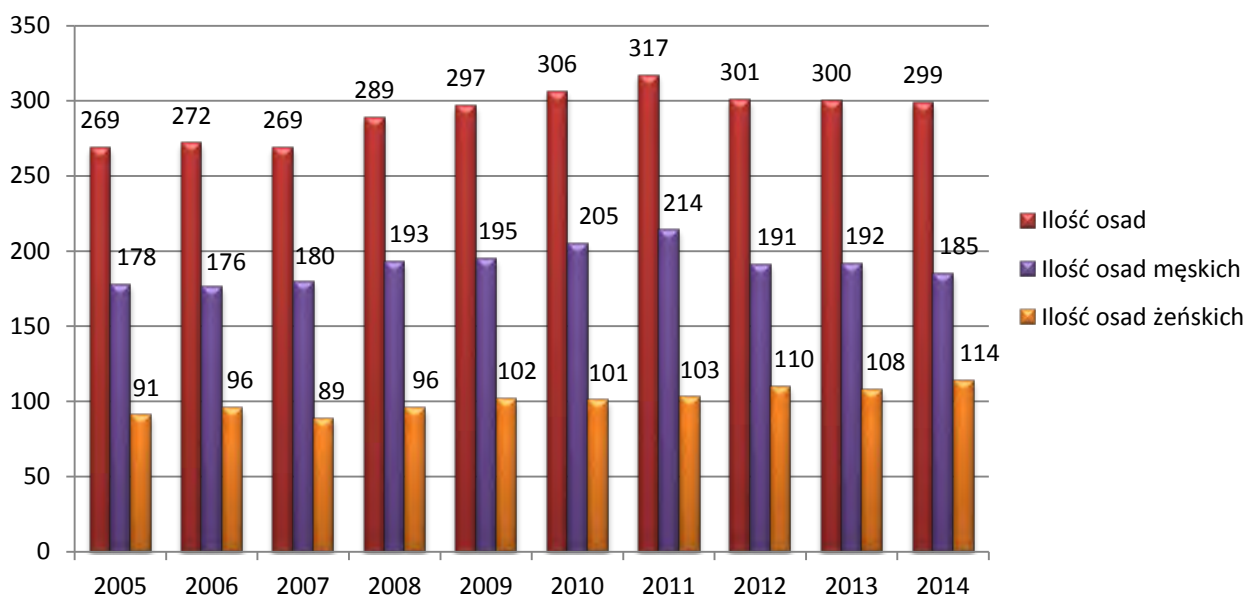
KOLOR FIOLETOWY

- 2009 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Racicach
- 2010 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Brześciu
- 2011 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Amsterdamie
- 2012 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Trokach
- 2013 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Linz
- 2014 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Varese

Należy zauważyć pewną stabilizację pod względem ilości startujących osad. Były to mistrzostwa, w których poszczególne federacje najwięcej zgłosiły swoich łodzi w małych typach: jedynkach i dwójkach.

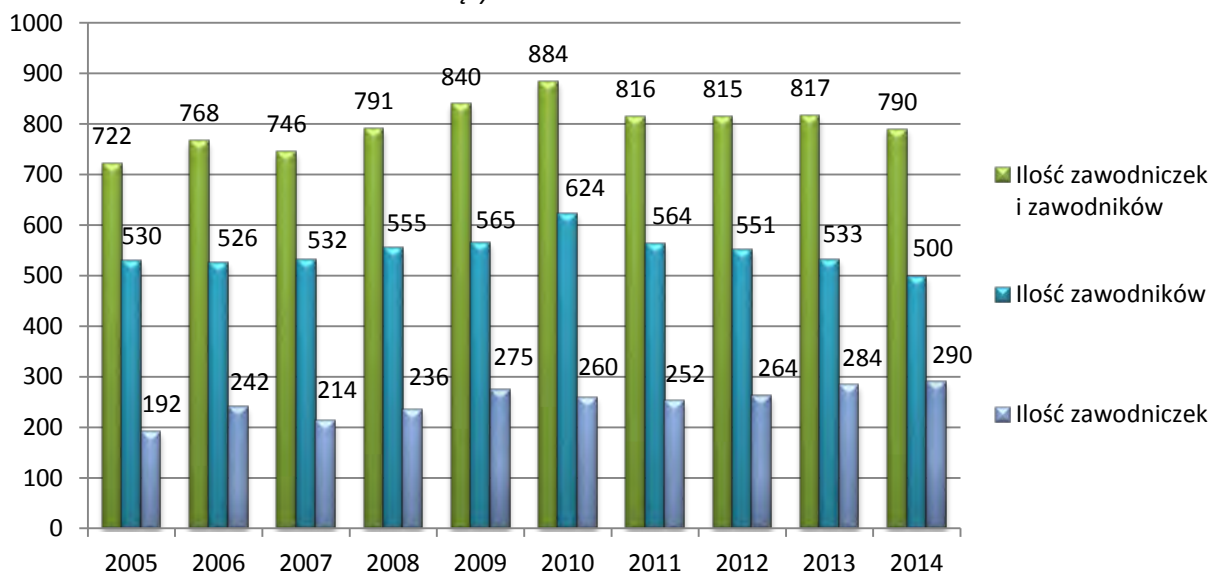
Kolejno w poniższych diagramach przedstawiono udziały liczbowe i procentowe w poszczególnych latach od rozpoczęcia rozgrywania Młodzieżowych Mistrzostw Świata tj. od 2005 roku, a także podział startujących zawodniczek i zawodników z podziałem na płeć.

Ilość osad biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2014

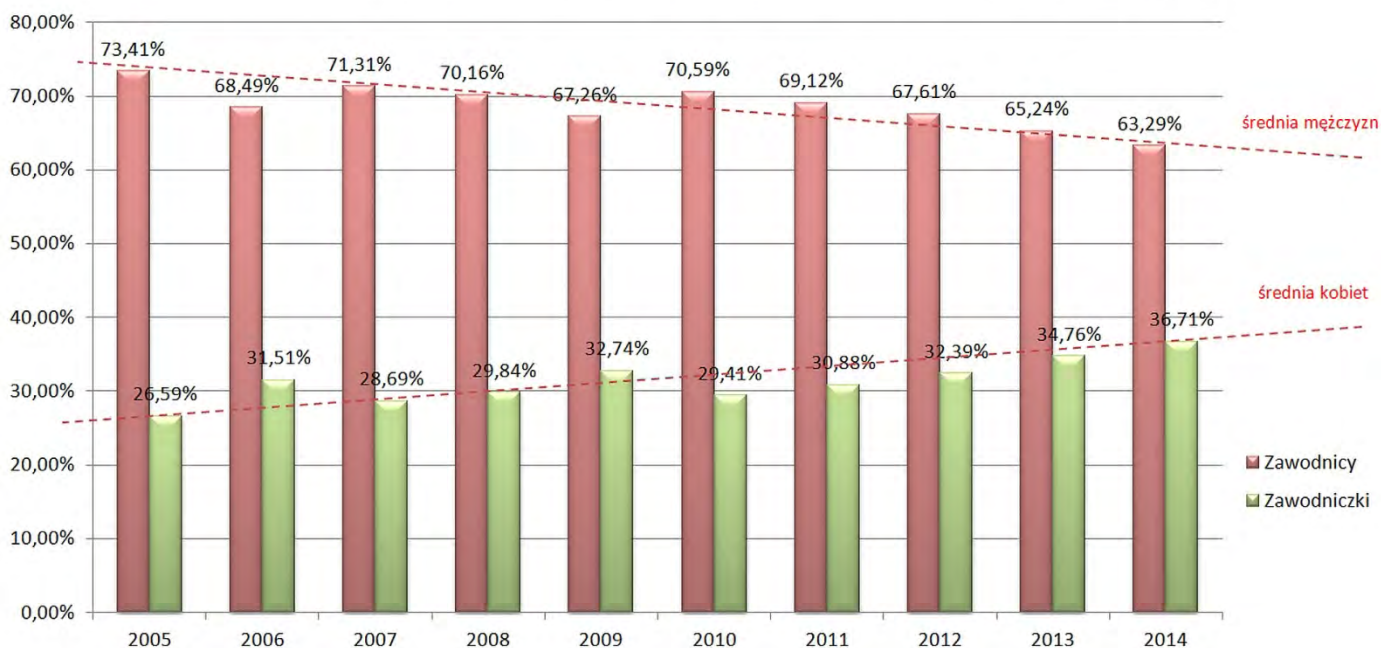

W tym roku wystartowała rekordowa liczba 114 osad kobiecych i jest to zgodne z polityką prowadzoną przez Międzynarodową Federację Wioślarską FISA w ramach wyrównywania szans kobiet i mężczyzn. Już zmieniono profil procentowy udziału kobiet i mężczyzn w Igrzyskach Olimpijskich, aby do następnych Igrzysk doprowadzić do równowagi ilości kobiet i mężczyzn startujących w wioślarskich regatach olimpijskich.

Ilość zawodników i zawodniczek biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2014

Procentowy udział zawodniczek i zawodników wśród biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2014

Jak widać z powyższych zestawień ilość uczestniczących w tych mistrzostwach kobiet od trzech lat stale się powiększa. Podobnie jak w roku ubiegłym ponownie powiększyła się ona o 2%.

Wśród 21 rozgrywanych konkurencji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jest 9 konkurencji żeńskich, co stanowi 43% ogółu i podobny jest potencjalny udział kobiet w pełnej reprezentacji młodzieżowej, która liczy 69 zawodniczek i zawodników, a w tym 29 kobiet, stanowiąc 42% całości.

Największa ilość zgłoszonych osad była kolejno w następujących konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Jedynka mężczyzn	29
2	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	25
3	Jedynka kobiet	21
4	Dwójka podwójna mężczyzn	20
5	Jedynka wagi lekkiej kobiet	19
6-7	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	18
8	Dwójka bez sternika mężczyzn	16
9	Czwórka podwójna mężczyzn	15
10	Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	14
11	Czwórka bez sternika mężczyzn	13
12-13	Dwójka bez sterniczki kobiet Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	12
14	Ósemka mężczyzn	10
15-18	Dwójka podwójna kobiet Czwórka bez sterniczki kobiet Czwórka podwójna kobiet Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet	9
19	Czwórka ze sternikiem mężczyzn	8
20	Ósemka kobiet	7
21	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	5

Trzy pierwsze konkurencje i cztery najslabiej obsadzone są w tej samej kolejności w jakiej były również w tym zestawieniu w ubiegłym roku. Na czele zestawienia w pierwszej piątce wszystkich czterech jedynek rozgrywanych w mistrzostwach jest wynikiem zgłaszania przez małe, słabe sportowo i finansowo federacje jednego lub dwóch zawodników celem zaznaczenia jedynie swojego udziału w rywalizacji międzynarodowej. Wiele też skifistek i skifistów z państw tzw. wioślarskiego trzeciego świata zapraszanych jest na koszt organizatorów mistrzostw w ramach prowadzonego przez FISA programu rozwoju wioślarstwa. Międzynarodowa Federacja Wioślarska ma do swojej dyspozycji przyczepę łodzi (jedynek i dwójek) używając je tym państwom na start w mistrzostwach, gdyż nie są one w stanie przywieźć swoich ze względu na koszty.

Natomiast pozycja na końcu wyszczególnionych konkurencji jest także zrozumiała. Wśród czterech, aż trzy z nich to konkurencje nieobjęte programem Igrzysk Olimpijskich, a więc siłą rzeczy nie cieszą się one zbyt dużą popularnością. Wiele państw prowadzi swoją wewnętrzną strategiczną politykę sportową, której głównym celem jest przygotowanie i pokazanie potencjału olimpijskiego w konkurencjach pod kątem startu w Igrzyskach Olimpijskich. Stąd głównie uczestnictwo osad wielu krajów w pierwszej kolejności w konkurencjach olimpijskich. Tylko duże reprezentacje (Niemcy, Wielka Brytania, USA) posiadając duży potencjał swojego wioślarstwa w kraju decydują się na start zawodniczek i zawodników w szerszym szkoleniu w tzw. konkurencjach nieolimpijskich, choć w większości odbywa się on na koszt poza federacyjny, a na przykład rodziców lub innych indywidualnych sponsorów.

Innym natomiast problemem jest kobieca ósemka. Z wiosłowaniem kobiet w wielu krajach jest ogromny problem. Wioślarstwo jest sportem pięknym, ogólnie i równomiernie rozwijającym ciało i cały organizm, ale trzeba przyznać, że w treningu ciężkim. Stąd utrzymać w nim młode dziewczęta jest niezmiernie trudno. Z drugiej strony aby mieć ósemkę na wysokim poziomie trzeba szkolić większą niż osiem ilość zawodniczek, a koszty utrzymania takiej grupy są duże. Więc niewiele państw decyduje się na podejmowanie takiej kosztownie strategicznej decyzji rozsądnie i skrupulatnie dzieląc posiadane budżety federacyjne.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	21
3	USA	20
4	Wielka Brytania	13
5-6	Francja, Rosja	12
7	Ukraina	11
8-9	Norwegia, Nowa Zelandia	10
10-12	Czechy, Dania, Węgry	9
13-15	Australia, Białoruś, Rumunia	8
16-21	Grecja, Hiszpania, Holandia, Japonia, Kanada, Polska	7
22-23	Austria, Szwajcaria	6
24	Serbia	5
25-29	Chorwacja, Estonia, Irlandia, Słowenia, Turcja	4
30-34	Litwa, Łotwa, Mołdawia, Południowa Afryka, Tunezja	3
35-42	Belgia, Brazylia, Bułgaria, Cypr, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Szwecja	2
43-50	Chiny, Finlandia, Iran, Kazachstan, Monako, Uganda, Vanuatu, Zambia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	9
4-7	Nowa Zelandia, Rosja, Rumunia, Wielka Brytania	5
8-13	Australia, Białoruś, Dania, Francja, Norwegia, Ukraina	4
14-22	Austria, Czechy, Grecja, Holandia, Japonia, Kanada, Polska , Szwajcaria, Węgry	3
23-26	Chorwacja, Hiszpania, Litwa, Tunezja	2
27-36	Belgia, Cypr, Estonia, Iran, Irlandia, Paragwaj, Serbia, Szwecja, Turcja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	12
3	USA	11
4-5	Francja, Wielka Brytania	8
6-7	Rosja, Ukraina	7
8-10	Czechy, Norwegia, Węgry	6
11-13	Dania, Hiszpania, Nowa Zelandia	5
14-22	Australia, Białoruś, Grecja, Holandia, Japonia, Kanada, Polska , Serbia, Słowenia	4
23-30	Austria, Estonia, Irlandia, Mołdawia, Południowa Afryka, Rumunia, Szwajcaria, Turcja	3
31-36	Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Łotwa, Portugalia, Słowacja	2
37-49	Belgia, Chiny, Cypr, Finlandia, Kazachstan, Litwa, Monako, Paragwaj, Szwecja, Tunezja, Uganda, Vanuatu, Zambia	1

Dwie federacje zgłosiły do mistrzostw swoje załogi we wszystkich konkurencjach. Tradycyjnie już Niemcy oraz gospodarze mistrzostw Włochy. Tylko o jedną mniej (w męskich konkurencjach nieolimpijskich) zgłosili Amerykanie. Czwarta już pod tym względem Wielka Brytania przywoziła do Varese już o jedną trzecią osad mniej niż Niemcy czy Włochy. Niemcy i Amerykanie do wszystkich Mistrzostw Świata we wszystkich kategoriach wiekowych zgłaszają maksymalne ilości załóg. Z reguły też ich załogi w konkurencjach nieolimpijskich przyjeżdżają na koszt własny (rodziców, klubów lub innych indywidualnych sponsorów). Ale też, przynajmniej w przypadku USA także w konkurencjach olimpijskich sami zainteresowani muszą pokrywać część kosztów wyjazdu i startu. Federacje tych państw organizują jedynie i nadzorują wewnętrzne kwalifikacje w tych konkurencjach oraz sam wyjazd na mistrzostwa. Polska standardowo zgłasza każdego roku 6-8 osad i wszystkie przeważnie w konkurencjach olimpijskich. Tym razem zgłosiliśmy swoje załogi w siedmiu konkurencjach co uplasowało nas w grupie państw na miejscach 16-21 oraz 14-22 zarówno w grupie kobiet, jak i mężczyzn.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	14
4-6	Rosja, Ukraina, Wielka Brytania	8
7-14	Australia, Białoruś, Hiszpania, Norwegia, Nowa Zelandia, Polska , Rumunia, Węgry	7
15-17	Czechy, Dania, Francja	6
18-20	Grecja, Serbia, Szwajcaria	5
21-24	Estonia, Holandia, Japonia, Kanada	4
25-28	Austria, Chorwacja, Łotwa, Słowenia	3
29-36	Irlandia, Litwa, Mołdawia, Paragwaj, Południowa Afryka, Szwecja, Tunezja, Turcja	2
37-45	Brazylia, Bułgaria, Chiny, Finlandia, Iran, Kazachstan, Monako, Słowacja, Zambia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	6
4-5	Australia, Rumunia	4
6-12	Białoruś, Dania, Norwegia, Nowa Zelandia, Polska, Rosja, Wielka Brytania	3
13-21	Chorwacja, Czechy, Grecja, Hiszpania, Japonia, Kanada, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	2
22-32	Austria, Estonia, Francja, Holandia, Iran, Litwa, Łotwa, Paragwaj, Serbia, Szwecja, Tunezja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	8
4	Ukraina	6
5-9	Francja, Hiszpania, Rosja, Węgry Wielka Brytania	5
10-15	Białoruś, Czechy, Norwegia, Nowa Zelandia, Polska, Serbia	4
16-23	Australia, Dania, Estonia, Grecja, Holandia, Rumunia, Słowenia, Szwajcaria	3
24-31	Austria, Irlandia, Japonia, Kanada, Łotwa, Mołdawia, Południowa Afryka, Turcja	2
32-44	Brazylia, Bułgaria, Chiny, Chorwacja, Finlandia, Kazachstan, Litwa, Monako, Paragwaj, Słowacja, Szwecja, Tunezja, Zambia	1

Zdecydowanie wyższą pozycję zajmuje nasza reprezentacja w konkurencjach olimpijskich. Z siedmioma osadami – trzema kobiecymi i czterema męskimi znaleźliśmy się w trzeciej z kolei grupie państw ogólnie i wśród kobiet oraz czwartej grupie wśród mężczyzn. Po porównaniu tych zestawień należy zauważyć, że jedno państwo (Iran) zgłosiło swoją osadę tylko do konkurencji żeńskiej, a aż 14 federacji zgłosiło tylko załogi męskie (Vanuatu, Zambia, Uganda, Monako, Kazachstan, Finlandia, Chiny, Słowacja, Portugalia, Łotwa, Bułgaria, Mołdawia, Brazylia, Południowa Afryka).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	7
3-4	Francja, USA	6
5	Wielka Brytania	5
6	Rosja	4
7-15	Austria, Czechy, Dania, Holandia, Japonia, Kanada, Norwegia, Nowa Zelandia, Ukraina	3
16-22	Belgia, Cypr, Grecja, Irlandia, Portugalia, Turcja, Węgry	2
23-37	Australia, Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Litwa, Mołdawia, Południowa Afryka, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Tunezja, Uganda, Vanuatu	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Francja, Niemcy, USA, Włochy	3
5-10	Austria, Holandia, Nowa Zelandia, Rosja, Ukraina, Wielka Brytania	2
11-26	Belgia, Białoruś, Cypr, Czechy, Dania, Grecja, Irlandia, Japonia, Kanada, Litwa, Norwegia, Rumunia, Szwajcaria, Tunezja, Turcja, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	4
3-5	Francja, USA, Wielka Brytania	3
6-12	Czechy, Dania, Japonia, Kanada, Norwegia, Portugalia, Rosja	2
13-32	Australia, Austria, Belgia, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Grecja, Holandia, Irlandia, Mołdawia, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Słowacja, Słowenia, Uganda, Ukraina, Turcja, Vanuatu, Węgry	1

Pięć federacji – Belgia, Cypr, Portugalia, Uganda, Vanuatu, miało swoje osady tylko w konkurencjach nieolimpijskich. O ile nie dziwi wśród nich obecność Ugandy, Vanuatu czy Cypru, o tyle obecność wśród nich Portugalii, a szczególnie Belgii pokazuje stosunkowo niski poziom wioślarstwa w tych krajach, gdyż szczególnie Belgom środków na szersze szkolenie nie powinno brakować.

Nie zawsze ilość osad musi odzwierciedlać wielkość poszczególnych reprezentacji. Niektórzy w swoich szeregach mają reprezentantów tylko w małych typach łodzi, a inni odwrotnie – w dużych osadach. Dlatego też istotne z punktu widzenia statystycznego jest uszeregowanie poszczególnych państw pod względem ilości startujących zawodników. Pełna reprezentacja w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata liczy 69 osób, a w tym 29 kobiet.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	69
3	USA	65
4	Wielka Brytania	50
5	Rosja	36
6	Francja	35
7	Nowa Zelandia	34
8-9	Polska, Ukraina	31
10-11	Białoruś, Rumunia	24
12-14	Australia, Kanada, Norwegia	23
15	Holandia	22
16-17	Dania, Węgry	19
18	Hiszpania	18
19-20	Czechy, Szwajcaria	16
21	Japonia	13
22	Austria	11
23-24	Grecja, Serbia	10
25	Turcja	9
26-27	Chorwacja, Irlandia	8
28-29	Estonia, Słowenia	6
30-31	Cypr, Południowa Afryka	5
32-34	Chiny, Łotwa, Mołdawia	4
35-40	Brazylia, Litwa, Paragwaj, Portugalia, Szwecja, Tunezja	3
41-45	Belgia, Bułgaria, Finlandia, Iran, Słowacja	2
46-50	Kazachstan, Monako, Uganda, Vanuatu, Zambia	1

KOBIETY

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	29
4	Wielka Brytania	19
5	Australia	17
6	Polska	15
7	Rumunia	14
8-9	Białoruś, Nowa Zelandia	13
10	Rosja	12
11	Francja	11
12-13	Norwegia, Ukraina	9
14	Kanada	8
15-17	Austria, Szwajcaria, Węgry	7
18-19	Dania, Holandia	6
20-23	Czechy, Grecja, Hiszpania, Japonia	4
24	Chorwacja	3
25-28	Iran, Litwa, Szwecja, Tunezja	2
29-36	Belgia, Cypr, Estonia, Irlandia, Łotwa, Paragwaj, Serbia, Turcja	1

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	40
3	USA	36
4	Wielka Brytania	31
5-6	Francja, Rosja	24
7	Ukraina	22
8	Nowa Zelandia	21
9-10	Holandia, Polska	16
11	Kanada	15
12-13	Hiszpania, Norwegia	14
14	Dania	13
15-16	Czechy, Węgry	12
17	Białoruś	11
18	Rumunia	10
19-21	Japonia, Serbia, Szwajcaria	9
22	Turcja	8
23	Irlandia	7
24-26	Australia, Grecja, Słowenia	6
27-29	Chorwacja, Estonia, Południowa Afryka	5
30-33	Austria, Chiny, Cypr, Mołdawia	4
34-36	Brazylia, Łotwa, Portugalia	3
37-40	Bułgaria, Finlandia, Paragwaj, Słowacja	2
41-49	Belgia, Kazachstan, Litwa, Monako, Szwecja, Uganda, Tunezja, Vanuatu, Zambia	1

Na czele tych tabel znajdują się cztery państwa (Niemcy, USA, Włosi czy Wielka Brytania), które mają w swoich krajach wioślarstwo o dużej ilości klubów i stosunkowo dużym potencjale zawodniczym. Są to federacje na pozycjach 1-6. Pomiędzy nimi znajduje się Rosja, która od pewnego czasu stara się przynajmniej ilościowo nadrobić stracony dystans i odbudować dawną pozycję Związku Radzieckiego. Z poziomem ich osad bywa natomiast jeszcze bardzo różnie. Polska znajduje się w drugiej grupie państw o podobnym wioślarstwie potencjalnie, jednak nie zawsze dorównujemy im poziomem. Są to między innymi Nowa Zelandia, Kanada, Holandia.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	48
4	Wielka Brytania	37
5	Polska	31
6	Rosja	25
7-8	Nowa Zelandia, Ukraina	24
9	Białoruś	23
10	Australia	22
11	Rumunia	20
12	Hiszpania	18
13-14	Holandia, Norwegia	16
15	Francja	15
16	Węgry	14
17	Dania	13
18-20	Czechy, Kanada, Szwajcaria	12
21	Serbia	10
22	Japonia	9
23	Grecja	8
24	Chorwacja	7
25-27	Estonia, Irlandia, Turcja	6
28-29	Austria, Słowenia	5
30-32	Chiny, Łotwa, Południowa Afryka	4
33-35	Mołdawia, Paragwaj, Szwecja	3
36-40	Brazylia, Finlandia, Iran, Litwa, Tunezja	2
41-45	Bułgaria, Kazachstan, Monako, Słowacja, Zambia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	20
4	Australia	17
5	Polska	15
6	Wielka Brytania	14
7	Białoruś	12
8	Rumunia	10
9	Nowa Zelandia	8
10	Rosja	7
11-12	Dania, Norwegia	5
13-15	Hiszpania, Kanada, Ukraina	4
16-21	Chorwacja, Czechy, Grecja, Japonia, Szwajcaria, Węgry	3
22-25	Austria, Francja, Iran, Szwecja	2
26-32	Estonia, Holandia, Litwa, Łotwa, Paragwaj, Serbia, Tunezja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	28
4	Wielka Brytania	23
5	Ukraina	20
6	Rosja	18
7-8	Nowa Zelandia, Polska	16
9	Holandia	15
10	Hiszpania	14
11	Francja	13
12-14	Białoruś, Norwegia, Węgry	11
15	Rumunia	10
16-18	Czechy, Serbia, Szwajcaria	9
19-20	Dania, Kanada	8
21-23	Irlandia, Japonia, Turcja	6
24-27	Australia, Estonia, Grecja, Słowenia	5
28-30	Chiny, Chorwacja, Południowa Afryka	4
31-33	Austria, Łotwa, Mołdawia	3
34-36	Brazylia, Finlandia, Paragwaj	2
37-44	Bułgaria, Kazachstan, Litwa, Monako, Słowacja, Szwecja, Tunezja, Zambia	1

Pełna reprezentacja młodzieżowa i seniorska w konkurencjach olimpijskich wynosi 48 osób w tym 20 kobiet. Jak widać maksymalne reprezentacje zgłosili gospodarze mistrzostw Włoch oraz jak wspomniano tradycyjnie Niemcy i Amerykanie. Polska mając tym razem w swojej reprezentacji obie ósemki (kobiet i mężczyzn) i obie czwórki podwójne była w Varese piątą pod względem wielkości tuż za Wielką Brytanią. Można stwierdzić, że stać nas na wystawienie dużej reprezentacji co jest w grupie młodzieżowej niezmiernie istotne ze względu na trudny okres przejścia ze ścigania juniorskiego do rywalizacji w seniorach. Problemem pozostaje niestety poziom sportowy wielu naszych osad pomimo ambitnych na tym poziomie kolejnych specjalnych programów ministerialnych dla kolejnych młodych grup wiekowych. Kadra młodzików, tzw. Kadra B, SMS i OSSM, a na końcu ACSS mają dobre założenia teoretyczne, natomiast problemem pozostaje ich prawidłowa realizacja.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	21
3	Francja	20
4	USA	17
5	Wielka Brytania	13
6-7	Kanada, Rosja	11
8	Nowa Zelandia	10
9-10	Norwegia, Ukraina	7
11-13	Austria, Dania, Holandia	6
14-15	Cypr, Węgry	5
16-19	Czechy, Japonia, Rumunia, Szwajcaria	4
20-21	Portugalia, Turcja	3
22-24	Belgia, Grecja, Irlandia	2
25-37	Australia, Białoruś, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Litwa, Mołdawia, Południowa Afryka, Słowacja, Słowenia, Tunezja, Uganda, Vanuatu	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Francja, Niemcy, USA, Włochy	9
5-10	Austria, Holandia, Nowa Zelandia, Rosja, Ukraina, Wielka Brytania	5
11-15	Kanada, Norwegia, Rumunia, Szwajcaria, Węgry	4
16-26	Belgia, Białoruś, Cypr, Czechy, Dania, Grecja, Irlandia, Japonia, Litwa, Tunezja, Turcja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	12
3	Francja	11
4-5	USA, Wielka Brytania	8
6	Kanada	7
7	Rosja	6
8-9	Dania, Nowa Zelandia	5
10	Cypr	4
11-14	Czechy, Japonia, Norwegia, Portugalia	3
15-16	Turcja, Ukraina	2
17-32	Australia, Austria, Belgia, Brazylia, Bułgaria, Chorwacja, Grecja, Holandia, Irlandia, Mołdawia, Południowa Afryka, Słowacja, Słowenia, Uganda, Vanuatu, Węgry	1

Największą ilość medali zdobyli Włosi, głównie dzięki konkurencjom nieolimpijskim i wadze lekkiej. Na drugim miejscu znaleźli się Niemcy i Nowa Zelandia. Obie te reprezentacje na swój sposób w ostatnim czasie są ewenementem światowego wioślarstwa. Nowa Zelandia z pozytywnej strony, natomiast Niemcy negatywnej. Nowa Zelandia to przecież kraj o stosunkowo małej populacji ludności - 4,5 miliona mieszkańców i podobnej do Polski ilości klubów wioślarskich, za to bardzo usportowiony, życiowo twardy i pracowity, stanowi obecnie jedną z trzech najmocniejszych jakościowo reprezentacji wioślarskich na świecie. Niemcy dla odmiany z populacją ludności 80,5 mln., 490 klubami wioślarskimi i ponad 80 tysięcy wiosłujących osób w różnych kategoriach wiekowych mają ostatnio ogromne problemy ze zdobywaniem medali szczególnie w Mistrzostwach Świata Seniorów. O ile jeszcze w juniorach każdego roku znajdują się na czele wszystkich tabel klasyfikacyjnych i większość ich osad plasuje się w strefie medalowej, to wszystko gdzieś się po drodze rozptywa.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2-3	Niemcy, Nowa Zelandia	6
4-5	Francja, USA	5
6-7	Australia, Wielka Brytania	4
8-10	Kanada, Litwa, Rumunia	3
11-14	Czechy, Holandia, Polska , Szwajcaria	2
15-23	Belgia, Dania, Grecja, Hiszpania, Norwegia, Rosja, Serbia, Turcja, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Nowa Zelandia	4
2-3	Niemcy, USA	3
4-6	Australia, Rumunia, Włochy	2
7-14	Belgia, Francja, Grecja, Holandia, Kanada, Litwa, Norwegia, Polska , Rosja, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	5
2	Francja	4
3-4	Niemcy, Wielka Brytania	3
5-10	Australia, Czechy, Kanada, Litwa, Nowa Zelandia, USA	2
11-19	Dania, Hiszpania, Holandia, Polska , Rumunia, Serbia, Szwajcaria, Ukraina, Turcja	1

Niemal połowa z uczestniczących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata państw zdobywało medale. Stworzyło się siedem grup państw z ilością medali od siedmiu do jednego. Polska w ogólnym rankingu konkurencji z dwoma medalami znalazła się w szóstej grupie, na miejscach 11-14. Średnio podobne miejsca zajęła nasza reprezentacja wśród kobiet i mężczyzn mając na swoim koncie po jednym medalu.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	5
2-4	Australia, Nowa Zelandia, Włochy	4
5-9	Francja, Litwa, Rumunia, USA, Wielka Brytania	3
10	Polska	2
11-18	Czechy, Hiszpania, Holandia, Norwegia, Rosja, Serbia, Szwajcaria, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Nowa Zelandia	3
2-5	Australia, Niemcy, Rumunia, USA	2
6-12	Francja, Litwa, Norwegia, Polska , Rosja, Wielka Brytania, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	3
3-6	Australia, Francja, Litwa, Wielka Brytania	2
7-16	Czechy, Hiszpania, Holandia, Nowa Zelandia, Polska , Rumunia, Serbia, Szwajcaria, Ukraina, USA	1

Zdecydowanie bardziej wyrównany był rozkład medali w konkurencjach olimpijskich. Tu już na czele są Niemcy z pięcioma medalami. Nasza reprezentacja znalazła się w czwartej grupie państw na dziesiątym miejscu. W podziale na konkurencje kobiece i męskie Polska plasuje się wspólnie z innymi federacjami na szóstym i siódmym miejscu. Dla każdej federacji bardzo ważna jest obecność w klasyfikacjach medalowych szczególnie konkurencji olimpijskich. Utało się przyjmować w światku sportowym podział na dwie grupy państw. Te, które mają chociażby jeden medal to reprezentacje spełnione i liczące się w rywalizacji, a pozostali słabsi danego roku, zawiedzeni ze swoich osiągnięć, a tym samym swojej pracy.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Kanada, Włochy	3
3-5	Francja, Nowa Zelandia, USA	2
6-14	Belgia, Czechy, Dania, Grecja, Holandia, Niemcy, Szwajcaria, Turcja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-9	Belgia, Grecja, Holandia, Kanada, Niemcy, Nowa Zelandia, Szwajcaria, USA, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Francja, Włochy, Kanada	2
4-9	Czechy, Dania, Nowa Zelandia, USA, Turcja, Wielka Brytania	1

W konkurencjach nie objętych programem Igrzysk Olimpijskich 7 kompletów medali rozdzieliło pomiędzy siebie 14 narodowych federacji. Tu w konkurencjach wagi lekkiej dominowali głównie Włosi (trzy medale na pięć konkurencji), natomiast w konkurencjach wagi otwartej Nowa Zelandia i Kanada (po dwa medale w dwóch rozgrywanych konkurencjach).

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Nowa Zelandia	3 – 2 – 1
2	Włochy	2 – 3 – 2
3	Niemcy	2 – 1 – 3
4	USA	2 – 1 – 1
5	Francja	2 – 0 – 3
6	Czechy	2 – 0 – 0
7-8	Litwa, Rumunia	1 – 1 – 1
9	Holandia	1 – 1 – 0
10	Kanada	1 – 0 – 2
11	Szwajcaria	1 – 0 – 1
12-13	Hiszpania, Rosja	1 – 0 – 0
14	Wielka Brytania	0 – 3 – 1
15	Australia	0 – 2 – 2
16	Polska	0 – 2 – 0
17-20	Grecja, Norwegia, Turcja, Ukraina	0 – 1 – 0
21-23	Belgia, Dania, Serbia	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote–Srebrne–Brązowe
1	Nowa Zelandia	2 – 1 – 1
2	USA	2 – 1 – 0
3	Rumunia	1 – 1 – 0
4	Niemcy	1 – 0 – 2
5-7	Holandia, Litwa, Rosja	1 – 0 – 0
8	Włochy	0 – 2 – 0
9	Australia	0 – 0 – 2
10-13	Grecja, Norwegia, Polska, Wielka Brytania	0 – 1 – 0
14-17	Belgia, Francja, Kanada, Szwajcaria	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote–Srebrne–Brązowe
1	Włochy	2 – 1 – 2
2	Francja	2 – 0 – 2
3	Czechy	2 – 0 – 0
4	Niemcy	1 – 1 – 1
5	Nowa Zelandia	1 – 1 – 0
6-7	Kanada, USA	1 – 0 – 1
8-9	Hiszpania, Szwajcaria	1 – 0 – 0
10	Wielka Brytania	0 – 2 – 1
11	Australia	0 – 2 – 0
12	Litwa	0 – 1 – 1
13-16	Holandia, Polska, Turcja, Ukraina	0 – 1 – 0
17-19	Dania, Rumunia, Serbia	0 – 0 – 1

Całą klasyfikację medalową wygrały zawodniczki i zawodnicy Nowej Zelandii z trzema złotymi medalami. Wygrały również Nowozelandki wśród konkurencji kobiecych. Wspominani wcześniej Niemcy znaleźli się dopiero na trzeciej pozycji. Daleką pozycję zajęli także będący zwykle w seniorach na jednej z czołowych pozycji reprezentanci Wielkiej Brytanii, czy Australii. Widać z tego jakie priorytety w szkoleniu stawiają sobie poszczególne federacje. Tuż za wioślarskimi potentatami znalazła się Polska. Takie są prawa klasyfikacji medalowej. Jeżeli nie masz medalu złotego, to nawet najmniejsza federacja, ale ze złotym medalem spycha cię na kolejne miejsce w końcu tabeli. Polska w dotychczas rozegranych dziesięciu Młodzieżowych Mistrzostwach Świata od 2005 roku zdobyła 19 medali:

Rok	Miejsce	Ilość medali
2005	Amsterdam	2
2006	Hazewinkel	3
2007	Strathclyde	4
2008	Brandenburg	2
2009	Racice	2
2010	Brześć	Bez medalu
2011	Amsterdam	Bez medalu
2012	Troki	1
2013	Linz	2
2014	Varese	2

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Nowa Zelandia	3 – 0 – 1
2	Włochy	2 – 1 – 1
3	Niemcy	1 – 1 – 3
4-6	Litwa, Rumunia, USA	1 – 1 – 1
7	Francja	1 – 0 – 2
8-11	Czechy, Hiszpania, Rosja, Szwajcaria	1 – 0 – 0
12	Australia	0 – 2 – 2
13	Wielka Brytania	0 – 2 – 1
14	Polska	0 – 2 – 0
15-17	Holandia, Norwegia, Ukraina	0 – 1 – 0
18	Serbia	0 – 0 – 1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Nowa Zelandia	2 – 0 – 1
2-3	Rumunia, USA	1 – 1 – 0
4-5	Litwa, Rosja	1 – 0 – 0
6-9	Norwegia, Polska , Wielka Brytania, Włochy	0 – 1 – 0
10-11	Australia, Niemcy	0 – 0 – 2
12	Francja	0 – 0 – 1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2 – 0 – 1
2	Niemcy	1 – 1 – 1
3	Francja	1 – 0 – 1
4-7	Czechy, Hiszpania, Nowa Zelandia, Szwajcaria	1 – 0 – 0
8	Australia	0 – 2 – 0
9-10	Litwa, Wielka Brytania	0 – 1 – 1
11-13	Holandia, Polska, Ukraina	0 – 1 – 0
14-16	Rumunia, Serbia, USA	0 – 0 – 1

Podobnie wyglądają tabele klasyfikacyjne w konkurencjach olimpijskich. Na czele dwóch z nich: ogólnej i kobiet znajduje się Nowa Zelandia. Wśród mężczyzn na czele znaleźli się Włosi dzięki trzem medalom na cztery rozgrywane w konkurencjach długowiosłowych (złoty medal w czwórce i dwójce bez sterników oraz brązowy medal w czwórce bez sternika wagi lekkiej). Polska po jednym srebrnym medalu kobiet i mężczyzn znalazła się odpowiednio na szóstym i jedenastym miejscu. W kobietach wspólnie z Wielką Brytanią a przed Niemcami i Australią, natomiast wśród konkurencji męskich tuż za Wielką Brytanią.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2 – 0 – 0
2	Kanada	1 – 0 – 2
3	Francja	1 – 0 – 1
4-6	Czechy, Holandia, Niemcy	1 – 0 – 0
7	Włochy	0 – 2 – 1
8	Nowa Zelandia	0 – 2 – 0
9-11	Grecja, Turcja, Wielka Brytania	0 – 1 – 0
12-14	Belgia, Dania, Szwajcaria	0 – 0 – 1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-3	Holandia Niemcy USA	1 – 0 – 0
4-6	Grecja Nowa Zelandia Włochy	0 – 1 – 0
7-9	Belgia Kanada Szwajcaria	0 – 0 – 1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-2	Francja, Kanada	1 – 0 – 1
3-4	Czechy, USA	1 – 0 – 0
5	Włochy	0 – 1 – 1
6-8	Nowa Zelandia Turcja Wielka Brytania	0 – 1 – 0
9	Dania	0 – 0 – 1

W konkurencjach nieolimpijskich dwa złote medale (w czwórce bez sterniczki kobiet i męskiej jedynce wagi lekkiej) wystarczyły Amerykanom aby uplasować się na pierwszym miejscu. W tych konkurencjach Polska nie startowała.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	93
2	Włochy	79
3	USA	62
4	Wielka Brytania	56
5	Nowa Zelandia	52
6	Francja	47
7	Rumunia	38
8	Australia	37
9	Kanada	23
10-12	Holandia, Litwa, Szwajcaria	22
13	Czechy	21
14	Polska	20
15	Grecja	18
16-17	Hiszpania, Węgry	17
18-19	Rosja, Turcja	15
20-21	Serbia, Ukraina	13
22	Norwegia	10
23	Belgia	9
24-25	Cypr, Dania	8
26	Białoruś	7
27	Chorwacja	6
28-29	Irlandia, Japonia	5
30-31	Łotwa, Szwecja	4
32	Austria	2

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Nowa Zelandia	36
2-3	Niemcy, USA	35
4-5	Rumunia, Włochy	25
6	Wielka Brytania	24
7	Australia	18
8	Rosja	14
9	Francja	13
10-11	Holandia, Szwajcaria	11
12-13	Grecja, Polska	10
14-15	Litwa, Norwegia	9
16-17	Belgia, Kanada	6
18	Węgry	5
19-23	Białoruś, Cypr, Łotwa, Szwecja, Ukraina	4
24-25	Chorwacja, Serbia	3
26-27	Austria, Dania	2

MĘSCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	58
2	Włochy	54
3	Francja	34
4	Wielka Brytania	32
5	USA	27
6	Czechy	21
7	Australia	19
8-9	Hiszpania, Kanada	17
10	Nowa Zelandia	16
11	Turcja	15
12-13	Litwa, Rumunia	13
14	Węgry	12
15-16	Holandia, Szwajcaria	11
17-18	Polska, Serbia	10
19	Ukraina	9
20	Grecja	8
21	Dania	6
22-23	Irlandia, Japonia	5
24	Cypr	4
25-27	Belgia, Białoruś, Chorwacja	3
28-29	Norwegia, Rosja	1

Prawdziwy potencjał poszczególnych reprezentacji zawsze oddaje punktacja drużynowa. W niej na czele od lat, pomimo postępującego kryzysu utrzymują się Niemcy, choć z coraz to mniejszą przewagą nad kolejnymi reprezentacjami. W ubiegłym roku na pierwszym miejscu Niemcy wyprzedzili Włochów o 38 punktów, a w tym roku o 14 punktów. Niemcy wygrali drużynowo wszystkie dotychczas rozegrane dziesięć edycji Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Każdorazowo znajdują się także na czele wszystkich punktacji konkurencji olimpijskich.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	68
2	Włochy	56
3	Rumunia	37
4	Wielka Brytania	36
5-6	Australia, USA	34
7	Nowa Zelandia	33
8	Litwa	22
9	Francja	21
10	Polska	20
11	Hiszpania	17
12	Szwajcaria	16
13-14	Holandia, Serbia	13
15	Czechy	12
16	Grecja	11
17-19	Norwegia, Ukraina, Węgry	10
20	Rosja	9
21	Turcja	8
22	Białoruś	7
23	Chorwacja	5
24-26	Japonia, Łotwa, Szwecja	4
27	Kanada	2
28	Dania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, Nowa Zelandia, Rumunia	24
4	USA	22
5-6	Australia, Włochy	18
7	Wielka Brytania	16
8	Polska	10
9-11	Litwa, Norwegia, Rosja	9
12	Francja	6
13	Szwajcaria	5
14-16	Białoruś, Łotwa, Szwecja	4
17-19	Chorwacja, Grecja, Serbia	3
20-21	Holandia, Węgry	2
22-23	Dania, Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	44
2	Włochy	38
3	Wielka Brytania	20
4	Hiszpania	17
5	Australia	16
6	Francja	15
7-8	Litwa, Rumunia	13
9-10	Czechy, USA	12
11-12	Holandia, Szwajcaria	11
13-14	Polska, Serbia	10
15-16	Nowa Zelandia, Ukraina	9
17-19	Grecja, Turcja, Węgry	8
20	Japonia	4
21	Białoruś	3
22-23	Chorwacja, Kanada	2
24	Norwegia	1

Polska w tym roku zdobyła 20 punktów i zajęła 14 miejsce w punktacji łącznej oraz dziesiąte w punktacji konkurencji olimpijskich. To jest niemal identyczna pozycja jak w mistrzostwach ubiegłorocznych.

ROK	MIEJSCE	ILOŚĆ OSAD			PUNKTACJA OGÓLNA		PUNKTACJA OLIMPIJSKA	
		Razem	kobiecych	nieolimpijskich	Ilość punktów	miejsce	Ilość punktów	miejsce
2005	Amsterdam	8	3	2	21	9-12	20	5
2006	Hazewinkel	8	3	2	28	13	22	9-10
2007	Strathclyde	8	4	0	36	6-7	36	3-4
2008	Brandenburg	6	3	0	25	11-12	25	5-7
2009	Racice	6	3	0	17	16	17	13
2010	Brześć	5	2	0	13	17	13	14
2011	Amsterdam	7	2	2	17	14	14	12-16
2012	Troki	7	3	0	22	13	22	8
2013	Linz	7	3	1	21	13	18	11
2014	Varese	7	3	0	20	14	20	10

Jak widać podobne pozycje zajmowaliśmy w połowie rozegranych dotąd dziesięciu Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Na podobnym poziomie są lata 2005, 2008, 2012, 2013 i 2014.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	28
2	Francja	26
3	Niemcy	25
4	Włochy	23
5	Kanada	21
6	Wielka Brytania	20
7	Nowa Zelandia	19
8-10	Belgia, Czechy, Holandia	9
11	Cypr	8
12-15	Dania, Grecja, Turcja, Węgry	7
16-17	Rosja, Szwajcaria	6
18	Irlandia	5
19-20	Australia, Ukraina	3
21	Austria	2
22-24	Chorwacja, Japonia, Rumunia	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	13
2	Nowa Zelandia	12
3	Niemcy	11
4	Holandia	9
5	Wielka Brytania	8
6-8	Francja, Grecja, Włochy	7
9-11	Belgia, Kanada, Szwajcaria	6
12	Rosja	5
13	Cypr	4
14-15	Ukraina, Węgry	3
16	Austria	2
17-18	Dania, Rumunia	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Ilość
1	Francja	19
2	Włochy	16
3-4	Kanada, USA	15
5	Niemcy	14
6	Wielka Brytania	12
7	Czechy	9
8-9	Nowa Zelandia, Turcja	7
10	Dania	6
11	Irlandia	5
12-13	Cypr, Węgry	4
14-15	Australia, Belgia	3
16-18	Chorwacja, Japonia, Rosja	1

W tegorocznych mistrzostwach nie mieliśmy żadnej osady w konkurencjach nieolimpijskich, a ich punktację ogólną niespodziewanie chyba dla Włochów wygrali Amerykanie. Dotychczasowe ewentualne starty polskich reprezentantów w konkurencjach nieolimpijskich Młodzieżowych Mistrzostw Świata nie wnosily do naszej punktacji drużynowej zbyt wielu punktów, czyli zajmowali dalsze miejsca. Jedynym wyjątkiem była żeńska czwórka bez sterniczki w 2006 roku zdobywając jedyny brązowy medal. Kolejne polskie osady w tych konkurencjach zajmowały maksymalnie szóste miejsca.

Start w konkurencjach nieolimpijskich polskich osad może odbywać się jedynie na podobnych zasadach jak w wielu największych federacjach światowych. Po określeniu poziomu sportowego gwarantującego równorzędną walkę w finale A oraz znalezienia zewnętrznego sponsora, ale na pełnych zasadach jakie zapewnione mają pozostali reprezentanci. Zgłaszając z reguły 6-8 załóg do konkurencji olimpijskich musimy skupić się zarówno finansowo jak i organizacyjnie, aby przygotować jak najlepiej, ale i jak najszerzej reprezentację w tych konkurencjach.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W VARESE

Tor wioślarski, na którym rozegrane zostały tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozłożony został na naturalnym jeziorze u podnóża Alp, na obrzeżu miasta Varese położonego w północnej Lombardii w połowie drogi pomiędzy stolicą finansową Włoch – Mediolanem, a jednym z największych lotnisk europejskich – Malpensą. Jezioro o nazwie pochodzącej od nazwy miasta i prowincji Lago di Varese ma po obwodzie prawie 28 km długości.

Nazwa Varese pochodzi od celtyckiego słowa Var, co ni mniej ni więcej znaczy woda, gdyż cała prowincja posiada dużą liczbę małych i dużych jezior otoczonych Alpami z niezliczoną siecią dróg i hoteli. Pierwszy włoski klub wioślarski - Societa Canottieri Varese powstał nad jeziorem już w 1927 roku, a w 1960 roku powstał drugi klub Canottieri Gavirate, do dziś działający prężnie na rzecz rozwoju włoskiego wioślarstwa. Jezioro od lat stanowi bazę treningową dla włoskich, ale i dla australijskich wioślarzy. Ponieważ australijska federacja wioślarska wykupiła na jednym końcu jeziora bazę, z której korzystają wszystkie jej reprezentacje przybywające na starty do Europy. Przedsięwzięcie z ekonomicznego punktu widzenia ze wszech miar opłacalne. W drugim końcu jeziora, od strony samego Varese podstawą całej bazy jest klub wioślarski z nowo wybudowaną wieżą sędziowską. Otoczeniem klubu są tereny leśno-parkowe, w których zlokalizowano bazę mistrzostw w oparciu o namioty typu hangarowego i tymczasowo postawione stelaże na łodzie wioślarskie. Trybuny dla publiczności zbudowane zostały z rur konstrukcyjnych na czas regat.

Polska reprezentacja po uroczystej nominacji na reprezentantów Polski na zakończenie trzytygodniowego zgrupowania w COS-OPO Wałcz, udała się autokarem do Warszawy, gdzie zakwaterowana została na nocleg przed wylotem w hotelu Gromada przy lotnisku F.Chopina. Wylot z Warszawy o godz. 7.50 z przylotem do Mediolanu na lotnisko Malpensa ok. godz. 10.00. Z lotniska do hotelu Vecchia Riva reprezentacja podróżowała autokarem zapewnianym przez organizatorów. Hotel Vecchia Riva to stosunkowo mały, bardzo przytulny hotelik położony nad samym jeziorem, niemal w samym sercu regat. Oddalony od głównej bazy gdzie składowane były łodzie i od mety o ok. 200-250 metrów. Stąd nasza reprezentacja nie miała żadnych problemów logistycznych. Zawodniczki i zawodnicy zakwaterowani zostali w pokojach jedno i dwuosobowych. W tym hotelu w całości zarezerwowanym przez Związek mieszkała wyłącznie reprezentacja Polski. Posiłki były smaczne i w dużej ilości, spożywane w hotelowej restauracji. Ze względu na odległość do bazy regat i możliwość w każdej chwili powrotu do własnego pokoju, tym razem nie rozstawialiśmy dodatkowego namiotu dla reprezentacji do odpoczynku.

Podczas mistrzostw panowały temperatury w granicach 27-32 stopni, ale ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo gór nie były one tak uciążliwe, jak chociażby podczas ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Linzu w Austrii. Wiatr panujący podczas regat był bardzo słaby, zmienny, momentami lekko trzymający. Natomiast momentami było bezwietrznie lub w kierunku płynięcia łodzi, co sprzyjało uzyskiwaniu dobrych rezultatów zbliżonych do rekordowych.

Zawody rozgrywane były pięć dni, od środy do niedzieli, wg systemu, w którym dziewięć konkurencji zaczynało startu w środę, a kończyło finałami w sobotę. Pozostałych dwanaście rozegranych zostało od czwartku do niedzieli.

W poniedziałek następnego dnia po zakończeniu regat reprezentacja tą samą trasą wyleciała o godzinie 10.50 z lotniska Malpensa do Warszawy, gdzie wylądowała ok. 13.00. Z Warszawy do miejsc zamieszkania zawodnicy udawali się już indywidualnie.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW ŚWIATA W VARESE

Poszczególne konkurencje w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata rozgrywano na przemian, jak opisano w poprzednim rozdziale, przez pięć dni, a więc porównywanie ze sobą wyników może być obciążone pewnym błędem ze względu na zmienność kierunku wiatru. W momentach przy lekko sprzyjającym wietrze uzyskano jeden najlepszy dotychczas rezultat na świecie w tej kategorii wiekowej oraz kilka rezultatów bardzo zbliżonych do najlepszego rezultatu światowego zarejestrowanego na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Rewelacyjne tu okazały się nowozelandzkie zawodniczki w dwójce bez sterniczki Grace Prendergast z Kerri Gowler, uzyskując na mecie po wspaniałym samotnym wyścigu rezultat lepszy aż o 2,24 sek. od dotychczas rekordowego osiągniętego w 2011 roku w Amsterdamie przez Amerykanki. Nowozelandzki osiągnęły na te mistrzostwa wspaniałą dyspozycję startową, gdyż dwa tygodnie wcześniej w finałowym Pucharze Świata w Lucernie zajęły drugie miejsce pokonując 5 sek. swoje koleżanki z seniorskiej reprezentacji Nowej Zelandii – medalistki ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorek. Z kolei Litwinka Milda Valciukaite uzyskała w kobiecym skifie rezultat tylko o 0,1 sek. słabszy niż pięć lat temu Czeszka Antosowa, ale Litwinka to przecież ubiegłoroczna Mistrzyni Świata Seniorek w dwójce podwójnej.

Inne Nowozelandzki w dwójce podwójnej wagi lekkiej uzyskały rezultat tylko o 0,06 sek. słabszy od trzyletniego najlepszego rezultatu słynnych Greczynek uzyskanego w 2011 roku w Amsterdamie w warunkach popychającego mocnego wiatru.

Świetny rezultat osiągnęła także ósemka Amerykanek zbliżając się do najlepszego dotychczas czasu swoich starszych koleżanek uzyskanego aż osiem lat temu, w 2006 roku w Hazewinkel, na odległość 1,2 sek.

Poniżej zestawiono konkurencje olimpijskie i nieolimpijskie wg różnicy pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w trakcie tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata, a najlepszym uzyskanym dotychczas we wszystkich Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	-2,24	BW2-
2	+0,06	BLW2x
3	+0,1	BW1x
4	+1,2	BW8+
5	+2,54	BM1x
6	+3,09	BW4x
7	+4,51	BM8+
8	+5,73	BM4-
9	+7,33	BLM2x
10	+8,05	BM2-
11	+8,23	BLM4-
12	+9,33	BM4x
13	+10,25	BW2x
14	+10,91	BM2x

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	+5,22	BLM4x
2	+6,99	BLW1x
3	+7,53	BLM1x
4	+8,24	BW4-
5	+8,96	BLW4x
6	+10,84	BM4+
7	+13,19	BLM2-

Z analizy powyższej tabeli należy zauważyć, że to tym razem przede wszystkim kobiety walczyły z rekordowymi rezultatami. Aż cztery pierwsze w tabeli miejsca to konkurencje kobiece. Na końcu zestawienia wśród konkurencji olimpijskich znalazła się męska dwójka podwójna Francuzów. W tej konkurencji tegorocznymi V-ce Mistrzami Świata zostali Litwini ulegając 0,44 sek. Francuzom. A przecież Litwini zostali wzmocnieni w stosunku do ubiegłego roku, gdzie zdobyli Mistrzostwo Świata, medalistą Mistrzostw Świata Seniorów Rolandasem Mascinskasem. Uzyskali 0 5,69 sek. lepszy rezultat niż w roku ubiegłym. Wszystko to okazało się wystarczające na srebrny medal w konkurencji gdzie najlepszy rezultat był najbardziej odległy od najlepszego pomimo dobrych warunków.

W konkurencjach nieolimpijskich w tym roku startowały stosunkowo słabsze osady w swoim poziomie sportowym.

W podobnych tabelach uwzględniających tylko polskie osady startujące w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata najlepsze wyniki mieli nasi medaliści: czwórka podwójna kobiet i jedynka mężczyzn, a najstarsze obie dwójki podwójne wagi lekkiej: kobieca i męska oraz ósemka kobiet.

Różnica najlepszego rezultatu polskich osad do najlepszego światowego rezultatu Młodzieżowych Mistrzostw Świata w historii		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1-2	+4,41	BW4x
		BM1x
3	+13,42	BM8+
4	+14,34	BM4x
5	+18,06	BW8+
6	+19,04	BLW2x
7	+25,54	BLM2x

Różnica najlepszego rezultatu polskich osad do najlepszego światowego rezultatu uzyskanego w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	+1,32	BW4x
2	+1,87	BM1x
3	+5,01	BM4x
4	+8,91	BM8+
5	+16,86	BW8+
6	+18,21	BLM2x
7	+18,98	BLW2x

Poniżej zestawiono najlepsze rezultaty uzyskane w dziewięciu rozgrywanych dotychczas Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w poszczególnych konkurencjach z najlepszymi rezultatami uzyskanymi w trakcie tegorocznych mistrzostw oraz najlepsze czasy uzyskane przez polskie osady podczas całych mistrzostw oraz rezultaty osad zdobywających złote medale i polskich osad w finałach.

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy z MMS	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W MMS w Varese i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE									
BW1x	7:27.23	2009 Racice	J. Antosova (CZE)	7:27.33 Finał A	LTU	-	LTU	7:27.33	-
BM1x	6:46.61	2011 Amsterdam	H. Trzybinski (GER)	6:49.15 Finał A	CZE	6:51.02 Finał A	CZE	6:49.15	6:51.02 Finał A
BW2-	7:05.13	2011 Amsterdam	Luczak/Mueller (USA)	7:02.89 Finał A	NZL	-	NZL	7:02.89	-
BM2-	6:20.43	2011 Amsterdam	Nash/Louloudis (GBR)	6:28.48 Finał A	ITA	-	ITA	6:28.48	-
BW2x	6:51.58	2011 Amsterdam	Shultze/Adams (GER)	7:01.83 Finał A	ROU	-	ROU	7:01.83	-
BM2x	6:08.43	2011 Amsterdam	Sire/Adamitis (LAT)	6:19.34 Przedbieg	FRA	-	FRA	6:20.29	-
BM4-	5:48.12	2011 Amsterdam	Junkmann/Ocik/Rueckbrodt/Egler (GER)	5:53.85 Półfinał	ITA	-	ITA	5:55.37	-
BLW2x	6:59.31	2011 Amsterdam	Kalampoka/Giazitidou (GRE)	6:59.37 Finał A	NZL	7:18.35 Repasaż	NZL	6:59.37	7:23.43 Finał B
BLM2x	6:14.98	2011 Amsterdam	Hochbruck/Hartig (GER)	6:22.31 Finał A	GER	6:40.52 Repasaż	GER	6:22.31	6:46.92 Finał C
BLM4-	5:54.12	2011 Amsterdam	Die Maria/Amarante/Niclotetti/Pinca (ITA)	6:02.35 Finał A	ESP	-	ESP	6:02.35	-
BW4x	6:22.11	2012 Troki	Hall/Aldersey/Edmunds/Hooper (AUS)	6:25.20 Finał A	RUS	6:26.52 Finał A	RUS	6:25.20	6:26.52 Finał A
BM4x	5:39.62	2011 Amsterdam	Iwanow/Furtyk/Nadtoka/Dovgotkoi (UKR)	5:48.95 Finał A	SUI	5:53.96 Finał B	SUI	5:48.95	5:53.96 Finał B
BW8 +	6:06.68	2006 Hazewinkel	USA	6:07.88 Finał A	USA	6:24.74 Finał A	USA	6:07.88	6:24.74 Finał A
BM8 +	5:24.31	2011 Amsterdam	USA	5:28.82 Finał A	NZL	5:37.73 Repasaż	NZL	5:28.82	5:38.37 Finał B
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE									
BW4-	6:35.0	2011 Amsterdam	GER	6:43.24 Finał A	USA	-	USA	6:43.24	-
BM4+	6:03.01	2011 Amsterdam	SRB	6:13.85 Finał A	CAN	-	CAN	6:13.85	-
BLW1x	7:30.19	2011 Amsterdam	K. Copeland (GBR)	7:37.18 Finał A	NED	-	NED	7:37.18	-
BLM1x	6:46.93	2011 Amsterdam	J. Azou (FRA)	6:54.49 Finał A	USA	-	USA	6:54.49	-
BLM2-	6:26.90	2011 Amsterdam	Chambers/Emery (GBR)	6:40.09 Półfinał	CZE	-	CZE	6:43.97	-
BLW4x	6:30.71	2011 Amsterdam	Wang/Liu/Wang/Cao (CHN)	6:39.67 Finał A	GER	-	GER	6:39.67	-
BLM4x	5:49.69	2009 Racice	Casiraghi/Cereda/Ruta/Rigon (ITA)	5:54.91 Finał A	FRA	-	FRA	5:54.91	-

Kolejność konkurencji pod względem poziomu sportowego w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Varese					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Poziom sportowy	Symbol konkurencji	L.p.	Poziom sportowy	Symbol konkurencji
1	0,96	BW2-	1	0,9	BLM1x
2	0,95	BM8+	2-3	0,86	BM4+
3	0,89	BW8+			BLM4x
4-8	0,88	BM1x	4	0,8	BW4-
		BM2-	5	0,79	BLM2-
		BM4-	6	0,77	BLW1x
		BLM2x	7	0,72	BLW4x
9	0,86	BLW2x			
10-11	0,84	BW4x			
		BM2x			
12	0,82	BLM4-			
13	0,8	BW1x			
14	0,74	BW2x			

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Varese rezultat o najwyższym poziomie sportowym uzyskały oczywiście Nowozelandki w dwójce bez sterniczki osiągając nowy nieoficjalny młodzieżowy rekord świata.

Kolejne w tym zestawieniu były obie ósemki: męska i żeńska. Tu też trudno się dziwić, bo przecież męska ósemka Nowej Zelandii reprezentuje już wysoki poziom seniorski, startując w tym roku w Pucharze Świata w Lucernie napędziła wiele strachu polskiej ósemce seniorów. Również Amerykanki w ósemce są objęte specjalnym programem federalnym, ich poziom reprezentacyjny jest bardzo wysoki, a konkurencja ogromna.

Analizując wyniki widać rzecz rzadko spotykaną, że aż w pięciu męskich konkurencjach olimpijskich (na osiem rozgrywanych) poziom sportowy najlepszego rezultatu jest na podobnym poziomie.

Najsłabsze rezultaty osiągnięto zarówno w konkurencjach olimpijskich jak i nieolimpijskich w wioślach krótkich kobiet – dwójce podwójnej wagi otwartej i czwórce podwójnej wagi lekkiej.

Najwartościowszy rezultat w konkurencjach nieolimpijskich, co jest również w prosty sposób wytłumaczalne, uzyskano w męskiej jedynce wagi lekkiej. Jest to konkurencja indywidualna, w każdych mistrzostwach bardzo mocno odsadzona. Konkurencja, w której wielu zawodników wagi lekkiej próbuje realizować swoje ambicje. Bywa tak, że najlepsi skifisci wsiadają do dwójki tylko na czas kwalifikacji olimpijskich i bezpośredniego okresu przygotowań olimpijskich, a następnie wracają do rywalizacji w jedynkach.

Kolejność polskich osad startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pod względem poziomu sportowego		
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE		
L.p.	Poziom sportowy	Symbol konkurencji
1	0,85	BM1x
2	0,82	BW4x
3	0,78	BM4x
4	0,76	BM8+
5	0,63	BLM2x
6	0,62	BLW2x
7	0,61	BW8+

W polskiej reprezentacji najbardziej wartościowy rezultat osiągnął Natan Węgrzycki – Szymczyk w walce o srebrny medal w finale. Drugi z kolei rezultat, także w finale w walce o srebrny medal osiągnęła żeńska czwórka podwójna. Jest to zrozumiałe, bo przecież obie osady zdobyły jedyne dla Polski medale w tych mistrzostwach.

Swoje najlepsze rezultaty, ale o najniższym poziomie sportowym miała żeńska ósemka, a tuż za nią obydwa deble wagi lekkiej: żeński i męski. Te trzy osady kolejno zajęły szóste – jedenaste i szesnaste miejsce w tegorocznych mistrzostwach, mając swoje najlepsze rezultaty na zbliżonym poziomie sportowym. Wynika to z małej konkurencji w żeńskiej ósemce w stosunku do debli wagi lekkiej.

Aby porównać rywalizację na poszczególnych poziomach dokonano zestawienia i uszeregowano wartościami różnice czasu pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami mistrzostw, aby pokazać w których konkurencjach o tytule decydowały sekundy czy ułamki sekund, a gdzie była to przewaga zdecydowana.

I – II miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	0,41	BM2x	1	0,50	BLM2-
2	0,91	BM4-	2	0,64	BM4+
3	1,32	BW4x	3	1,13	BLW4x
4	1,63	BM8+	4	1,18	BLM4x
5	1,87	BM1x	5	2,67	BW4-
6	1,95	BM4x	6	4,40	BLW1x
7	2,19	BLM2x	7	5,65	BLM1x
8	2,40	BLM4-			
9	3,59	BM2-			
10	3,88	BW8+			
11	4,15	BW1x			
12	4,31	BLW2x			
13	4,35	BW2x			
14	12,95	BW2-			

Najbardziej wyrównaną walkę stoczono o złoty medal w męskim deblu i czwórce bez sternika w konkurencjach olimpijskich i w dwójce bez sternika wagi lekkiej oraz czwórce ze sternikiem w konkurencjach nieolimpijskich, gdzie różnica na mecie nie przekroczyła jednej sekundy.

Natomiast dwójka bez sternika z Nowej Zelandii całkowicie zdeklasowała swoje przeciwniczki, a jej przewaga 12,95 sek. nad drugą dwójką zrobiła ogromne wrażenie, ale to przecież jest osada, która w finałowym Pucharze Świata w Lucernie zajęła drugie miejsce ustępując jedynie Mistrzynom Olimpijskim i Mistrzynom Świata – rewelacyjnym Brytyjkom.

Pozostali zdobywcy tytułów Młodzieżowych Mistrzów Świata pokonywali swoich rywali z przewagą bezpieczną od 1,32 sek. do 4,35 sek. w konkurencjach olimpijskich i od 1,13 sek. do 5,65 sek. w konkurencjach nieolimpijskich.

I – III miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	0,92	BM2x	1	0,99	BLM2-
2	1,82	BM4-	2	1,75	BLM4x
3	2,20	BLM2x	3	3,88	BLW4x
4	2,37	BM4x	4	4,18	BW4-
5	2,85	BLM4-	5	5,47	BM4+
6	3,36	BM8+	6	6,09	BLM1x
7	3,41	BM1x	7	7,17	BLW1x
8	4,86	BW8+			
9	4,99	BW4x			
10	5,43	BM2-			
11	6,32	BW2x			
12	7,94	BLW2x			
13	8,67	BW1x			
14	14,85	BW2-			

Niemal identycznie wyglądała walka o podział medali pomiędzy medalistami.

W męskiej dwójce podwójnej wśród konkurencji olimpijskich i w męskiej dwójce bez sternika wagi lekkiej dziesiąte części sekundy zdecydowały o kolorze medalu dla poszczególnych osad. W obu konkurencjach w niecałej sekundzie zmieścili się wszyscy medalisci.

Z drugiej strony tabeli oczywiście największą przewagą nad brązowymi medalistkami osiągnęły Nowozelandki w dwójce, gdyż one się mówiąc potocznie „odjechały Batorego” wszystkim przeciwnikom, ale już różnica pomiędzy drugą i trzecią dwójką wynosiła zaledwie 1,9 sek.

Wyraźne różnice pomiędzy medalistkami miały zawodniczki w jedyńce otwartej i jedyńce wagi lekkiej. Tam nie dochodziło na finiszu do szaleńczej rywalizacji, a pozycje medalowe wypracowywane były w trakcie całego dystansu.

Aby ocenić rywalizację w całym finale uszeregowano poszczególne konkurencje wg różnicy czasu pierwszej i ostatniej osady w finale. Zauważalna jest jednak reguła, że nie zawsze ta ostatnia, szósta załoga walczy z determinacją do ostatnich pociągnięć, a na finiszowych metrach zwiększa się nienaturalnie strata do przedostatniej w finale osady. Dlatego dodatkowo zestawiono konkurencje wg różnicy pomiędzy pierwszą i piątą załogą finału.

I – V miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	3,58	BM2x	1	6,17	BM4+
2	4,66	BM4-	2	7,92	BLW4x
3	6,06	BM4x	3	7,98	BLM2-
4	6,79	BW4x	4	8,19	BLM1x
5	7,73	BLM2x	5	8,58	BW4-
6	8,12	BM8+	6	10,32	BLW1x
7	8,55	BW2x	7	13,75	BLM4x
8	10,49	BLW2x			
9	11,34	BW8+			
10-11	11,36	BM2-			
		BM4-			
12	11,48	BM1x			
13	18,34	BW1x			
14	19,97	BW2-			

I – VI miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	5,05	BM4-	1	8,17	BLM2-
2	8,25	BM8+	2	9,01	BM4+
3	10,65	BW2x	3	15,22	BLM1x
4	11,81	BLM2x	4	16,02	BLW1x
5	12,20	BM4x	5	16,07	BLW4x
6	13,01	BM2x	6	21,47	BW4-
7	13,18	BM2-	7	Start tylko 5 osad	BLM4x
8	13,88	BLW2x			
9	14,28	BW4x			
10	16,04	BM1x			
11	16,86	BW8+			
12	19,45	BLM4-			
13	19,61	BW1x			
14	35,90	BW2-			

Na podstawie ostatniego zestawienia można stwierdzić, że najbardziej wyrównanym finałem była zdecydowanie męska czwórka bez sternika, w której cały finał zamknął się w 5,05 sek.

- Kolejną konkurencją była męska dwójka podwójna, w której pięć pierwszych osad wpadło na metę w przestrzeni czasowej 3,58 sek., natomiast w odniesieniu do szóstej dwójki zadziałał klasyczny przypadek opisany powyżej.
- Dwie identyczne sytuacje miały miejsce w obu czwórkach podwójnych, gdzie pierwszych 5 pierwszych osad zmieściło się w 6-7 sekundach, a ostatnie szóste przyływały na metę ze stratą 12-14 sek.
- Najbardziej rozciągniętymi finałami była żeńska i męska jedynka oraz czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn w konkurencjach olimpijskich.
- Na końcu ostatnich zestawień figuruje wprawdzie w obu przypadkach dwójka bez sterniczki, ale to tylko dzięki zdecydowanej supremacji złotych medalistek, gdyż pomiędzy drugą a piątą dwójką różnica czasu wynosiła 7,02 sek. Choć zdecydowanym „outsiderem” w tej konkurencji były Chorwatki ulegając na mecie przedostatniej dwójce 15,93 sek.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk

Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Krystyna Aniol-Strzyżewska

Lekarz

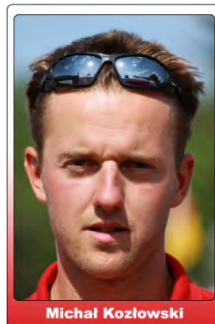
Tomasz Lewandowski

Fizjoterapeuta

Mariusz Szumański

Trener kadry
młodzieżowej
Trener BM8+

Michał Kozłowski

Trener współpracujący
Trener BW8+

Jarosław Szymezyk

Trener współpracujący
Trener BM1x i BLW2x

Jakub Urban

Trener współpracujący
Trener BW4x

Przemysław Konecki

Trener współpracujący
Trener BLM2x i BM4x

1. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet

BW4x

Skład osady:

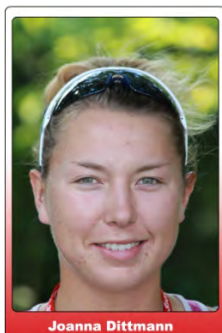
Ciaciuch Monika
Dittmann Joanna
Wieliczko Marta
Borkowska Ariana

Wiek:

22 lata
22 lata
20 lat
22 lata

Klub:

Lotto Bydgoscia
Lotto Bydgoscia
Wisła Grudziądz
Tryton Poznań

Trenerzy klubowi:

Kozłowski Michał - Lotto Bydgoscia
Urban Jakub - Wisła Grudziądz
Majewski Patryk - Tryton Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Urban Jakub

Prognoza wyniku:

II-IV miejsce

Zadanie wynikowe:

medal

Ostateczny wynik:

srebrny medal

Do konkurencji zgłoszono dziewięć osad. Rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze załogi bezpośrednio awansowały do sześć-osadowego finału A. Następnie jeden repasaż, z którego dwie pierwsze osady uzupełniały finałową walkę o medale.

W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata wystartowało 10 czwórek. Z tegorocznej stawki w ubiegłym roku w ogóle nie startowały reprezentantki Australii i Wielkiej Brytanii, a Amerykanie i Rumuni zgłosili tym razem całkiem nowe osobowo składy swoich osad. W czwórkach Nowej Zelandii, Niemiec, Rosji i Włoch pozostało po jednej zawodniczce z ubiegłego roku. Natomiast w polskiej czwórce – ubiegłorocznych Młodzieżowych V-ce Mistrzyń Świata w tej konkurencji pozostały trzy te same zawodniczki Borkowska, Wieliczko, Ciaciuch wzmocnione V-ce Mistrzynią Polski Seniorek w skifie J. Dittmann.

Nasze zawodniczki wystartowały w mistrzostwach dwukrotnie – w przedbiegu i w finale. Dwukrotnie zajmując drugie miejsce ulegając Rosjankom kolejno 2,44 sek. i 1,32 sek. W przedbiegu uzyskany rezultat był dopiero czwartym z kolei na tym etapie rywalizacji w tej konkurencji. Poziom osad podczas biegów eliminacyjnych okazał się być bardzo zbliżony, a warunki atmosferyczne panujące podczas poszczególnych biegów były nieco odmienne z racji umiejscowienia toru regatowego.

Po biegach eliminacyjnych, analizie wideo przejazdów treningowych i poprawieniu ustawień w osadzie, wyraźnie wzrosła bojowość, a zadanie wynikowe postawione przed osadą wydawało się nadal możliwe do zrealizowania.

Warunki atmosferyczne w dniach startów były neutralne z małymi odchyleniami na korzyść lub niekorzyść wioślących.

Taktyka jaką przyjęto na start finałowy to wyjście ze startu i wiosłowanie tak jakby wyścig odbywał się na dystansie 1500 m. Natomiast na ostatnich 500 m osadę miał ponieść doping z brzegu i ewentualne utrzymanie przewagi jaką wypracowano w trakcie $\frac{3}{4}$ dystansu.

Taka taktyka wydawała się konieczną i sensowną z racji niepewności po biegu eliminacyjnym i pod osadę Rosji, z którą nasza osada ścigała się w eliminacjach. Ogólnie załogi rosyjskie są znane z takiego rozgrywania wyścigów, słabnąc na końcu dystansu.

Rosjanki wiosłowały relatywnie niskim tempem (30-32) i miały problemy ze zwiększeniem tempa. Do 1800 m Polki prowadziły dość wyraźnie i wydawało się, że tą pozycję utrzymają do końca.

Okazało się jednak, że to Rosjanki tym razem zaatakowały i to na tyle skutecznie, że na ostatnich kilkudziesięciu metrach uzyskały przewagę długości łodzi. Pozostałe osady biorące udział w biegu nie liczyły się już całkowicie w walce o złoty medal.

Polska czwórka przez cały czas trwania przygotowań, a także pierwszą część regat miała duże problemy z wydajną i ekonomiczną techniką wiosłowania. Po przegranym biegu eliminacyjnym z Rosjankami i uzyskaniem czwartego czasu po eliminacjach stało się jasne, iż powtórzenie biegu finałowego w podobnym stylu zakończy się klęską

Zmieniono ustawienie łodzi – zmniejszono atak w kierunku wyjścia z wody i poprawiono wysokości. Takie ustawienie łodzi gwarantowało dłuższą pracę w wodzie, której brakowało w biegu eliminacyjnym.

Innym ważnym aspektem, który zdecydował o słabym występie w biegu eliminacyjnym, a co za tym idzie obniżył morale osady, był brak jedności co do priorytetów wewnątrz osady.

Czwórka podwójna kobiet zaprezentowała dobry poziom sportowy i utrzymała się na pozycji medalowej. Jej występ pomimo apetytów na złoty medal należy ocenić pozytywnie, choć chyba ta szansa została stracona przez brak zgrania mentalnego wewnątrz osady. Wydawałoby się, że po zeszłorocznych Mistrzostwach Świata będzie osadą bardziej zgraną i zmotywowaną, tym bardziej że została w praktycznie nie zmienionym składzie. Zawodniczki zdecydowanie wzmocniły się fizycznie, co niestety nie przełożyło się na szybkość płynięcia łodzi. Być może, że niebagatelny wpływ na to miały ambicje niektórych zawodniczek uznających, że ich miejsce jest w osadzie na Mistrzostwa Świata Seniorek.

Reasumując, załoga postawione przed nią zadanie wypełniła pozostawiając pewien niedosyt, gdyż na zdobycie złotego medalu była bardzo realna szansa.

Natomiast bardzo niepokojący jest fakt, iż aż trzy zawodniczki przechodzą już z grupy młodzieżowej do seniorek i niestety nie widać następczyń.

Kolejny rok z grup juniorskich nie przybywają wartościowe zawodniczki, stąd utrzymanie czwórki podwójnej w stawce medalowej w przyszłym roku będzie bardzo trudne.

2. JEDYNKA MĘŻCZYZN BM1x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Węgrzycki-Szymczyk Natan	19 lat	AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Szymczyk Jarosław

Prognoza wyniku:	III-VII miejsce
Zadanie wynikowe:	Finał A (do VI miejsca)
Ostateczny wynik:	srebrny medal

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata wystartowało 29 skifistów. Rozegrano pięć przedbiegów, z których po czterech pierwszych zawodników zdobywało awans do ćwierćfinałów, a następnie dwa repasaże, z których po dwóch pierwszych uzupełniało stawkę ćwierćfinałową. Następnie rozegrano cztery ćwierćfinały, z których po trzech pierwszych tworzyło dwa półfinały A/B, a pozostali półfinały C/D. Z półfinałów A/B trzech pierwszych awansowało do finału A do walki o medale. Pozostali walczyli w finale B o miejsca 7-12. Z półfinałów C/D trzech pierwszych startowało w finale C w walce o miejsca 13-18, a pozostali w finale D o miejsca 19-24. Zawodnicy, którzy nie weszli do ćwierćfinałów startowali w finale E walcząc o miejsca 25-29.

W tej konkurencji nastąpiła całkowita zmiana zawodników w stosunku do ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Nie wystartował żaden ubiegłoroczny finalista a z całej 27 osadowej ubiegłorocznej stawki skifistów wystartowało tylko siedmiu skifistów. Grek (VII m. w ub. roku), Słowak (VIII m.), Ukrainiec (IX m.), Węgier (XV m.), reprezentant Monako (XVII m.), Kazach (XVIII m.) i skifista z Mołdawii (XXV m.). Z mocniejszych zawodników zgłoszonych do tej konkurencji w tym roku to Mistrz Świata Juniorów w jedynce w 2012 roku Czech M.Plocek, z którym nasz zawodnik nigdy jeszcze nie wygrał. W ubiegłym roku startował w dwójce podwójnej w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, w której zdobył srebrny medal. Jednak ta dwójka w seniorach przegrywa z wieloma dwójkami w tym z Polakami.

Poza Czechem w stawce walczących o medale teoretycznie miał się liczyć Grek, w ubiegłym roku siódmy, ale dwa lata temu trzeci na skifie w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, Niemiec Steinhardt, ubiegłoroczny brązowy medalista w czwórce podwójnej i Serb Filipović – z siódmej dwójki podwójnej seniorów w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Chungju i tegorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie.

Natan Węgrzycki-Szymczyk jest aktualnym Mistrzem Świata Juniorów w tej konkurencji. W rankingu po regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu zajął pierwsze miejsce wygrywając w konkurencji z naszymi seniorami. W międzynarodowych regatach kontrolnych w Duisburgu raz wystartował w konkurencji młodzieżowej wygrywając ponad 6 sek. z Niemcem Steinhardtem, a drugiego dnia w seniorach zajął trzecie miejsce za finalistą Mistrzostw Świata Seniorów Holendrem R. Brassem i 4,07 sek. za H. Obreno z Belgii - srebrnym medalistą w jedyńce z Linzu. Natan wystartował w tym roku również na czwórce podwójnej w Mistrzostwach Europy Seniorów w Belgradzie zajmując z kolegami V miejsce.

W przedbiegu tegorocznych Mistrzostw Świata wśród teoretycznie słabszych przeciwników nasz zawodnik popłynął bardzo spokojnie od startu. Przed półmetkiem objął prowadzenie i pewnie wygrał. Uzyskał najstabszy czas spośród zwycięzców przedbiegów, jednak na półmetku odnotowano międzyczas niemal identyczny jak najszybszy w tej fazie eliminacji M. Płoczek.

W ćwierćfinale spotkał się z Niemcem R. Steinhardtem brązowym medalistą w czwórce podwójnej z Linzu. Większą część dystansu w tym wyścigu rozgrywał podobnie jak w przedbiegu, spokojnie rozpoczynając i wychodząc przed półmetkiem na prowadzenie które utrzymywał do ok. 1800m. Po czym nie odpowiedział na akcje mocno atakującego Niemca płynąc dalej swoim tempem, a nawet zwalniając tak, że wyprzedził go jeszcze Szwajcar. Jak później tłumaczył, jego brak reakcji wynikał z chęci zakwalifikowania się do półfinału jak najmniejszym kosztem. Konsekwencją trzeciego miejsca w ćwierćfinale było rozstawienie w półfinale z faworytem M. Plockiem z Czech i poznanym wcześniej Niemcem.

Wyścig półfinałowy był jednak popisem Polaka, który spokojnie rozpoczął zajmując na pierwszych 500 metrach czwarte miejsce ze stratą do prowadzącego Czecha 2,81sek., na półmetku strata była podobna, ale na trzeciej pięćsetce Natan wyraźnie zaatakował i wyszedł nieznacznie na prowadzenie. Do mety jeszcze zwiększył przewagę. Pewnie wygrał wyprzedzając o 2,51sek. po raz pierwszy w swojej karierze Czecha i 4,59 sek. oraz Niemca. Jak wynika z analizy międzyczasów druga połowę dystansu nasz skifista pokonał 4,95 sek. szybciej od M. Plocka i 5,79 sek. od Steinhardta. Drugi półfinał z czasem o 9,22 sek. Wolniejszym od Polaka wygrał Serb, 1,91 sek. przed Grekiem i 11,80 sek. przed Litwinem.

Do finału dostali się więc sami faworyci i mało znany dotychczas Litwin, który w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w austriackim Linzu zajął ósme miejsce z kolegami w czwórce bez sternika.

Wyścig finałowy N. Węgrzycki-Szymczyk próbował rozegrać identycznie jak półfinał. Ruszył spokojnie tracąc do prowadzącego od startu Czecha kolejno 2,82 sek. po 500 m. i 3,51 sek. na półmetku. Jednak bardziej rutynowany Czech po doświadczeniach półfinałowych lepiej rozłożył siły i nie dał się dogonić w drugiej połowie dystansu pomimo zdecydowanego ataku Natana za półmetkiem. Rewelacją ostatniej pięćsetki okazał się mało znany Litwin. W oszałamiającym finiszu przesunął się z piątego miejsca na trzecie. Miał on czas tego odcinka lepszy od N. Węgrzyckiego-Szymczyka o 2,05 sek., a od Czecha o 2,95 sek. Z perspektywy czasu można zaryzykować stwierdzenie, że błędem taktycznym było tak zdecydowane pokonanie przez Natana w półfinale odwiecznego przeciwnika Michała Plocka. Czech mając słabszy drugi tysiąc widział, że Polak jest w dobrej dyspozycji. Musiał więc uciec mu na bezpieczną odległość. 3,5 sek. okazało się wystarczające aby zdobyć tytuł

Młodzieżowego Mistrza Świata. Ostatecznie Natan uległ Czechowi 1,87 sek., a dla odmiany rewelacyjny Litwin Galisanskis 1,54 sek. Natanowi.

Srebrny medal Natana w pierwszym roku startów w grupie młodzieżowej jest ogromnym osiągnięciem.

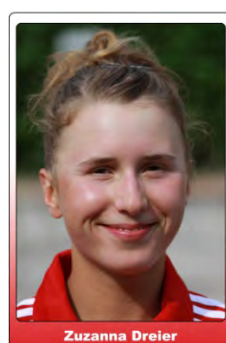
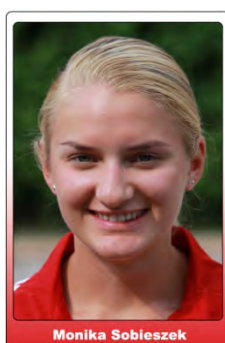
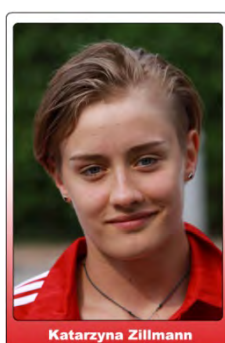
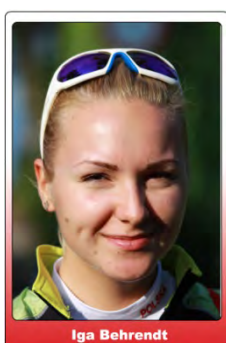
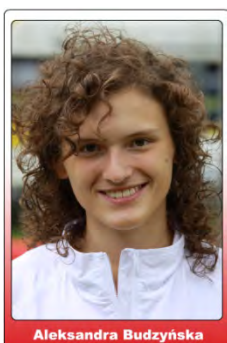
Od 2005 roku, czyli od kiedy rozgrywane są w tej kategorii wiekowej oficjalne mistrzostwa świata podobne osiągnięcie w skiffie uzyskała tylko nasza czołowa zawodniczka Natalia Madaj. W 2006 roku w Amsterdamie zdobyła w jedynce Mistrzostwo Świata Juniorek, by w następnym - pierwszym dla niej roku w kategorii młodzieżowej zdobyć srebrny medal Młodzieżowych Mistrzostw Świata do lat 23 również w jedynce. W tym roku Natan otrzymał stypendium i rozpoczął studia na uniwersytecie w USA. Nie wiadomo w jakim stopniu wpłynie to na rozwój jego kariery. Zmiana środowiska i trenera oraz trening w ósemce, która na uczelniach w stanach jest priorytetowa. Należy mieć nadzieję, że te wszystkie zmiany tylko wzmocnią dynamicznie rozwijający się talent Natana i zaowocuje to w przyszłości medalami w kategorii seniorów nie tylko na Mistrzostwach Świata Seniorów, ale i na Igrzyskach Olimpijskich.

3. ÓSEMKA Kobiet

BW8+

	Skład osady:	Wiek:	Klub:
	Cylwik Maja	20 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
	Michałkiewicz Olga	20 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
	Budzyńska Aleksandra	20 lat	AZS AWFIS Gdańsk
	Płotecka Agnieszka	21 lat	AZS UMK Energa Toruń
	Behrendt Iga	19 lat	Wisła Grudziądz/SMS Wałcz
	Styła Julia	20 lat	AZS AWF Kraków
	Zillmann Katarzyna	19 lat	SMS/AZS UMK Energa Toruń
	Sobieszek Monika	19 lat	Niezrzeszona
Sterniczka	Dreier Zuzanna	19 lat	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Basta Piotr	- AZS AWF Gorzów Wlkp.
Buliński Piotr	- AZS AWFIS Gdańsk
Szumański Mariusz	- AZS UMK Energa Toruń
Błoch Jacek	- SMS Wałcz
Kowal Mariusz	- Wisła Grudziądz
Wójcik-Pietruszka Iwona	- AZS AWF Kraków
Lisewski Tomasz	- AZS UMK Energa Toruń
Kozłowski Michał	- Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Kozłowski Michał

Prognoza wyniku:

IV-V miejsce

Zadanie wynikowe:

do V miejsca

Ostateczny wynik:

VI miejsce

Do konkurencji zgłoszono siedem osad, podobnie jak w ubiegłym roku. Rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy bezpośrednio awansowali do finału, a następnie jeden repasaż, z którego cztery pierwsze osady uzupełniały finałową stawkę walczącą o medale, a ostatnia piąta automatycznie zajmowała siódme miejsce w konkurencji.

W stosunku do ubiegłorocznych zgłoszeń zamiast Kanady i Holenderek na starcie pojawiły się Włoszki i Polki. Kolejność czterech pierwszych osad była identyczna w tym i w ubiegłym roku. Z ostatniego miejsca w ubiegłym roku na piątą przesunęły się Białorusinki, a Włoszkom i Polkom pozostała walka o honor, aby nie być ostatnią ósemką tych mistrzostw. Wiadomo, że w ósemkach kobiet na bardzo mocne ósemki czy to w grupie senierek czy młodzieżowej zawsze można liczyć. Ze strony USA, Wielkiej Brytanii, Niemców, Australii. Dodatkowo w seniorkach zawsze, a w Młodzieżowych Mistrzostwach nieraz ósemki zgłaszają Rumuni, Kanada czy Holandia. Te federacje na kobiece ósemki stawiają, podporządkowując temu celowi szkolenie. Mają zaplecze chociażby w postaci ligi uniwersyteckiej ósemek kobiet w USA, z której korzystają także Kanadyjki. Podobnie jest w Wielkiej Brytanii czy Holandii, gdzie szkolenie wioślarskie na uniwersytetach odbywa się na ósemkach. Głównie na ósemkę w szkoleniu reprezentacyjnym od lat stawiają Rumuni, a ostatnio zaczęli to samo robić Rosjanie inwestując w obie ósemki męską i żeńską ogromne pieniądze. Natomiast z kobiecą ósemką od lat ogromne kłopoty mają Niemcy mając zbyt wiele indywidualności na poziomie juniorów i młodzieżówki rozrzuconych po wielu klubach.

W Polsce kilka razy podejmowano próbę stworzenia ósemki liczącej się w stawce międzynarodowej. Należy przypomnieć Igrzyska w Montrealu czy Moskwie, a potem przed Igrzyskami w Seulu, czy poprzednim w cyklu olimpijskim. Mieliśmy srebrny medal kobiecej ósemki w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata 2008 roku, czy brązowy w 2009 roku. Niestety wszystkie te próby były ostatecznie nieudane bo nie było szerokiej konkurencji. Po kilku latach przerwy w tym sezonie znowuż postanowiono stworzyć ósemkę młodzieżową.

W poprzednim roku podczas regat kontrolnych sprawdzane były trzy załogi 4x, 4- i 8+ składająca się z tych dwóch czwórek. Ostatecznie na Mistrzostwa Świata w Linz wysłano dwie czwórki: podwójną i czwórkę bez sterniczki. W tym roku po ubiegłorocznych sukcesach priorytetem w kadrze narodowej młodzieżowej była budowa i szkolenie czwórki podwójnej na najwyższym poziomie.

Załoga ta została złożona z zawodniczek o najwyższym krajowym poziomie sportowym i o najlepszych parametrach wydolnościowych. Oprócz tych czterech zawodniczek w sezonie 2014 pojawiła się grupa młodych zawodniczek kandydujących do kadry młodzieżowej wiosł długich.

Chęć szkolenia młodych zawodniczek pod kątem przyszłych lat była argumentem do budowy ósemki kobiet w kategorii młodzieżowej. Po jesiennych i wiosennych regatach kontrolnych została wyłoniona grupa zawodniczek kandydująca do te osady.

W pierwszym kontrolnym starcie międzynarodowym ze względu na egzaminy maturalne, w regatach w Duisburgu wystartowały pierwszego dnia tylko dwie dwójki bez sterniczki oraz czwórka bez sterniczki drugiego dnia regat.

Wszystkie te załogi zajmowały miejsca w drugiej połowie stawki wyścigów. Dopiero regaty międzynarodowe w Ratzeburgu pozwoliły wystawić ósemkę pierwszego i drugiego dnia regat. W pierwszym dniu rywalizowała z trzema osadami niemieckimi, w tym jedną seniorską. Z niemieckimi załogami młodzieżowymi Polki przegrały odpowiednio 12 i 3 sek. (druga i trzecia ósemka tego wyścigu). Drugiego dnia po rozradach w osadzie Polki prowadziły z osadami

niemieckimi do połowy dystansu, a ostatecznie skończyły na drugim miejscu tracąc jedynie 4 sekundy do pierwszej ósemki niemieckiej.

Wyniki z Ratzeburga dały podstawę do zakwalifikowania polskiej ósemki na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata, ponieważ Niemki w roku 2013 zdobyły brązowy medal wygrywając w nich z czwartą osadą 6 sekund.

Podczas ostatniego zgrupowania w Wałczu pracowano nad poprawą techniki wiosłowania i podniesieniem wydolności zawodniczek. Do Varese ósemka wyjechała zgrana technicznie i optymalnie przygotowana na swoje obecne możliwości fizyczne.

Polska ósemka po bardzo nerwowym przedbiegu Młodzieżowych Mistrzostw Świata zajęła w nim niestety ostatnie miejsce. Był to dopiero drugi start załogi w tym składzie i od razu przypadł na mistrzostwa świata. Zawodniczki nie zrealizowały założeń na ten wyścig i nie potrafiły opanować emocji związanych z imprezą o takiej randze.

Drugi start w repasażu wyglądał dużo lepiej. Ósemka zaprezentowała poziom zbliżony do tego co pływała na treningach. Pokonała Włoszki i z czwartego miejsca awansowała do finału A w tej konkurencji.

W finale po niezłym początku i pierwszej części dystansu niestety zawodniczki nie wytrzymały tempa wyścigu.

Polska ósemka zajęła w finale ostatnie – 6 miejsce, tracąc do pierwszej załogi aż 16 sekund. Przed wyścigiem finałowym z powodów medycznych konieczna była zmiana jednej z zawodniczek na zawodniczkę rezerwową, która dzień wcześniej zakończyła regaty zdobywając srebrny medal na czwórce podwójnej.

Dla dużej załogi jaką jest ósemka zawsze takie zmiany spowodowane kontuzjami wiążą się z ogromną niepewnością i nerwowością. Jednakże nie miało to chyba znaczącego wpływu na zajęte ostatecznie miejsce.

Największe braki zawodniczki mają w przygotowaniu fizycznym i nad tym aspektem powinny się skupić w najbliższych latach szkolenia. Są młode a systematyczna i ciężka praca na zgrupowaniach, ale i co ważniejsze przede wszystkim w klubach powinna w najbliższych dwóch – trzech latach podnieść ich poziom wydolności do zawodniczek z czwórki podwójnej, która zdobyła w Varese srebrny medal.

Ósemka potrafi osiągać sporą prędkość łodzi, jednak nie starcza jej sił fizycznych do jej utrzymania podczas całego wyścigu. Różnica w przygotowaniu fizycznym na ergometrze wioślarskim między średnią z czwórki podwójnej, a średnią z ósemki wynosi niemal 15 sek. i tyle samo zabrakło ósemce do srebrnego medalu.

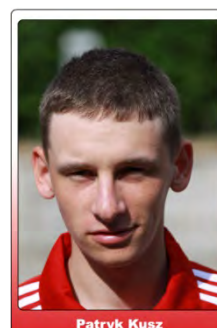
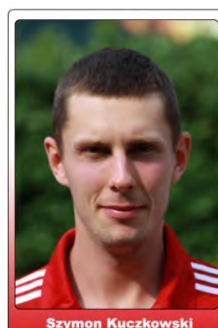
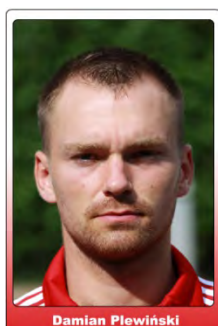
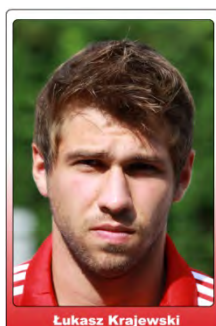
Z doświadczenia wiadomo, że zawodniczki największe możliwości fizyczne, doświadczenie oraz odporność na stres uzyskują dopiero w trzecim roku kategorii młodzieżowej.

Ósemka jest załogą bardzo młodą, dla czterech zawodniczek jest to pierwszy rok w grupie młodzieżowej, a dla żadnej z nich nie był to rok ostatni w tej kategorii.

Zadaniem wyznaczonym dla ósemki kobiet było miejsce w pierwszej piątce regat. Osada zadania nie wykonała. Zajęła miejsce szóste, czyli o stopień niżej, ale czy zadanie dla tych młodych dziewcząt nie było zbyt ambitne. Wyznaczone zostało na podstawie prognozy zgłoszonej przez opiekujących się nią trenerów. Ale trenerzy tą prognozę określili zbyt pochopnie, nie znając wszystkich okoliczności i warunków startów kontrolnych potencjalnych przeciwniczek. Tak to już jest, że w grupie młodzieżowej, a szczególnie w ósemkach można się przymierzyć tylko do osad niemieckich, a resztę trzeba polegać na stoperze i własnym doświadczeniu. I to zarówno w ósemkach kobiet jak i mężczyzn.

4. ÓSEMKA MĘŻCZYZN BM8+

	Skład osady:	Wiek:	Klub:
	Krajewski Łukasz	19 lat	SMS/PTW Płock
	Plewiński Damian	22 lata	PTW Płock
	Leszczyński Karol	21 lat	AZS UMK Energia Toruń
	Fehlau Damian	20 lat	Wisła Grudziądz
	Kuchta Konrad	22 lata	AZS Szczecin
	Rachwał Tomasz	21 lat	Posnania Poznań
	Kuczkowski Szymon	22 lata	AZS UMK Energia Toruń
	Salak Damian	22 lata	PTW Płock
Sternik	Kusz Patryk	19 lat	SMS/AZS UMK Energia Toruń

Trenerzy klubowi:

Karolak Jacek	– SMS/PTW Płock
Lisewski Tomasz	– AZS UMK Energia/SMS Toruń
Szumański Mariusz	– AZS UMK Energia Toruń/SMS Toruń
Urban Jakub	– Wisła Grudziądz
Kula Piotr	– AZS Szczecin
Hoffmann Maciej	– Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Szumański Mariusz

Prognoza wyniku:	III-VI miejsce
Zadanie wynikowe:	do IV miejsca
Ostateczny wynik:	VII miejsce

Do konkurencji zgłoszono 10 ósemek. Zastosowano więc identyczny system rozegrania konkurencji jak w czwórkach podwójnych kobiet. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata było 12 osad w tej konkurencji. Z ubiegłorocznych ósemek zabrakło w Varese Białorusi (VIII m. w ub. roku), Czechów (VII m.) i Hiszpanów (IV m.). Doszła natomiast Ukraina. Pozostałe ósemki reprezentowały te same federacje wioślarskie. Kolejność ósemek w ubiegłorocznym finale Młodzieżowych Mistrzów Świata była następująca: NZL – USA – POL – ESP – GBR – GER.

Niezmieniona w porównaniu do ubiegłego roku pozostała ósemka Mistrzów Świata z Nowej Zelandii. Srebrni z Linzu Amerykanie wymienili aż siedmiu zawodników. Osada Australii, która nie weszła w ubiegłym roku do finału zmieniła wszystkich zawodników tworząc osadę na bazie srebrnej w ubiegłym roku czwórki bez sternika. W ósemce Niemiec z ubiegłorocznego składu pozostało trzech zawodników, a w osadzie Wielkiej Brytanii tylko dwóch. Włosi zbudowali ósemkę na bazie Mistrzów Świata Juniorów z 2012 roku w tej konkurencji, którzy stanowili połowę nowej osady w Varese. Czterech zawodników pozostało w składzie ósemki Holandii, która w Linzu zajęła XI miejsce, a ta nowa tegoroczna ósemka podczas czerwcowych regat Holland Beker w Amsterdamie zajęła IV miejsce z czasem 5:31,39 ulegając osadom seniorów USA(3,54sek.), Chin (3,28sek) i pierwszej Holandii (0,25sek.).

W skład osady polskiej weszli czołowi młodzieżowi zawodnicy wiosła długich dobrani na podstawie wyników z Centralnych Kwalifikacyjnych Regat Otwarcia Sezonu Seniorów w Poznaniu, regat międzynarodowych w Duisburgu i Ratzeburgu oraz przejazdów kontrolnych w Wałczu. Przy doborze do tej osady kierowano się również wynikami testów trenerskich na ergometrze oraz badań wydolnościowych. W obecnym składzie z ubiegłorocznej ósemki, która zdobyła w Linzu brązowy medal zostało czterech zawodników (D. Fehlau, D. Salak, K. Leszczyński, K. Kuchta) Piąty Sz. Kuczkowski ze względu na kontuzję wypadł ze składu ubiegłorocznej ósemki na 10 dni przed wyjazdem na Mistrzostwa Świata. Pozostali trzej zawodnicy to T. Rachwał, D. Plewiński i brązowy medalista ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w czwórce bez sternika - Ł. Krajewski.

Z czterech startów międzynarodowych naszej ósemki najlepszy okazał się ostatni w regatach w Ratzeburgu. Skład osobowy ósemki z tego wyścigu z jedną zmianą został zaproponowany na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w Varese. Potwierdziły to również ostateczne przejazdy kontrolne w Wałczu, w których ten skład ósemki okazał się najszybszy.

W przedbiegu w Varese polska ósemka spotkała się z osadami Australii, USA, Ukrainy i Rosji. Po niezłym starcie na 500 metrach traciła do pierwszej Australii 0,88sek. płynąc niemalże na równi z ósemką USA. Jednak przed półmetkiem osady Australii i USA zaatakowały, odskakując Polakom, którzy nie zareagowali właściwie na tą akcję, zaprzepaszczając tym samym szansę na bezpośredni awans do finału. Zajęli ostatecznie trzecie miejsce z szóstym czasem eliminacji. Z drugiego przedbiegu do finału awansowały osady Nowej Zelandii i Niemiec.

W repesażu Polska ósemka do półmetka, a nawet 1500m płynęła zgodnie z założeniami. Na półmetku prowadziła jeszcze przed ósemkami Wielkiej Brytanii i Holandii. Na 500m przed metą minimalnie wyprzedzała ją ósemka Brytyjczyków (0,04sek). Trzeci w tym momencie Włosi tracili do Polaków 2,86 sek.. Niestety Włosi lepiej rozłożyli siły i po fantastycznym finiszu nie dość, że odrobili ponad łódkę straty to jeszcze wyprzedzili naszych zawodników o 1,11 sek. Jak mówili po wyścigu polscy zawodnicy, że po 1500m pilnowali osady holenderskiej i zbyt późno zorientowali się, że Włosi tak mocno atakują ze skrajnego szóstego toru. Jednak i tak ze względu na skrajne wyczerpanie wątpili czy byłiby w stanie odeprzeć tak mocny atak Włochów.

Stało się więc faktem, że po ośmiu latach walki w finale A i zdobyciu trzech medali, w tym złotego w 2009 roku, Polska ósemka po raz pierwszy znalazła się w finale B. Na pocieszenie pozostała pewna wygrana w małym finale z przewagą 5,73sek. nad drugimi Holendrami, po czym można sądzić, że pomimo wszystko bliżej było osadzie do walki w finale A.

Analizując wyniki trzech pierwszych osad w finale A trzeba przyznać, że medale w tym roku były zdecydowanie poza zasięgiem polskiej ósemki. Czołowe ósemki pływały drugą połowę dystansu szybciej lub z niewielkim narzutem. Podczas gdy ósemka polska w każdym wyścigu płynęła drugi 1000 metrów od 5,25 do 6,97 sek. wolniej. Po dobrym początku nie potrafiła w drugiej części dystansu utrzymać prędkości. Porównując zawodników medalowej ósemki z poprzedniego roku, zawodnicy w tym roku tylko 0,9 sek. byli słabsi w teście 2000m na ergometrze przy średniej masie o ok. 2 kg niższej. Jednak z czterech ubiegłorocznych medalistów wyraźnie wynik w tym teście poprawił tylko K. Leszczyński z 5:58,3 na 5:53,8. Pozostali trzej uzyskali wyniki na ubiegłorocznym poziomie Salak +1,0sek, Kuchta -0,5sek i Fehlau +0.9sek. Natomiast zmiennicy Plewiński, Rachwał, Kuczkowski i Krajewski byli słabsi od ubiegłorocznych medalistów Fuchsa, Wilangowskiego, Wojewodzica czy nawet Białkowskiego. W ubiegłym roku strata do złotych medalistów z Nowej Zelandii wynosiła 4,53sek. W tym roku ósemka z Nowej Zelandii w dokładnie takim samym składzie uzyskała czas lepszy od Polaków o 9,55sek. Potwierdza to tylko zasadę, że jeżeli stoi się w miejscu i nie pracuje na poprawę wyniku to reszta świata nie czeka i ze stania w miejscu wychodzi cofanie się.

Analizując wyniki innych osad w tej konkurencji w tym szczególnie rozkład sił na dystansie należy dokonać korekty planu przygotowań do imprezy głównej. Potrzebna jest zmiana akcentów podczas tematów treningowych i przejazdów kontrolnych.

Należy zweryfikować zasady doboru zawodników do ósemki, które powinny być w miarę przejrzyste na tym etapie szkolenia.

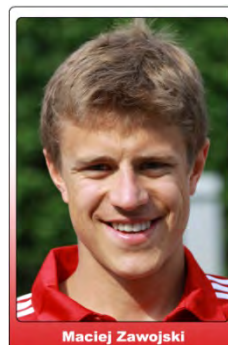
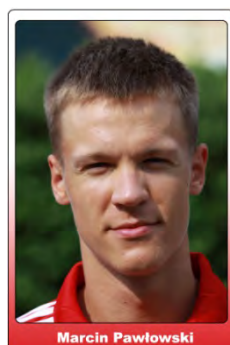
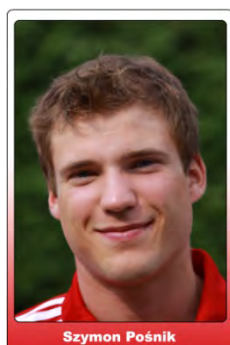
Zadaniem wyznaczonym dla ósemki było miejsce w pierwszej czwórce. Prognoza określana przez trenera to miejsce w finale z możliwością walki o brązowy medal. Jednak podobnie jak w przypadku ósemki kobiet prognozy w grupie młodzieżowej są dokonywane na podstawie jednego startu z jednym przeciwnikiem, czyli z ósemką niemiecką, a resztę trzeba polegać na stoperze i własnym doświadczeniu trenera prowadzącego. Z Niemcami polska ósemka w Duisburgu przegrała 7,7 sek. W drugim swoim starcie w Ratzeburgu pierwszego dnia pod wiatr przegrała 12,42 sek., a drugiego 4,49 sek. W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata Niemcy w ósemce zajęli czwarte miejsce ulegając złotym Nowozelandczykom 6,94 sek., a brązowym Amerykanom 3,58 sek. Porównując czasy bezwzględne ósemek Polski i Niemiec w przedbiegach i finałach różnica ta wynosiła odpowiednio 4,4 sek. i 2,61 sek. Można więc zaryzykować stwierdzenie, że obie ósemki pozostały na swoich poziomach z okresu startów kontrolnych w Ratzeburgu tylko inni byli niestety lepsi.

Siódme miejsce naszej ósemki jest wynikiem poniżej naszych marzeń i oczekiwań. Przyzwyczailiśmy się już, że od ośmiu lat ciągle w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata stajemy do ostatecznej rozgrywki o medale. W tym roku przerwana została ta dobra passa i tym bardziej wszyscy byliśmy zawiedzeni. Ocena jej startu tym razem musi więc być negatywna z nadziejami, że w przyszłym sezonie będzie z czego zbudować ósemkę młodzieżową ponownie na finał mistrzostw świata.

5. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

BM4x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Pośnik Szymon	21 lat	MKS Dwójka Warszawa
Pawłowski Marcin	19 lat	Lotto Bydgoscia
Zawojski Maciej	22 lata	AZS AWF Warszawa
Czaja Dominik	19 lat	AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:

Jarosiński Paweł	– MKS Dwójka Warszawa
Pawelczak Bartłomiej	– Lotto Bydgoscia
Skwarski Adam	– AZS AWF Warszawa
Bromek Zdzisław	– AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wyniku:	V-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	do VII miejsca
Ostateczny wynik:	VIII miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono 15 czwórek. Rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady awansowały do dwóch półfinałów i jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniały półfinałową stawkę. Z półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły finałową stawkę walczącą o medale. Pozostali pozostawali w walce o miejsca 7-12.

W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w tej konkurencji startowało 17 czwórek, a Polska zajęła w niej siódme miejsce. Dziesięć federacji miało swoje osady w ubiegłorocznych i tegorocznych mistrzostwach w tej konkurencji (BLR-GBR-GER-ITA-NOR-NZL-POL-ROU-SUI-UKR). Siedem federacji nie przysłało w tym roku swoich osad mając je w roku ubiegłym (AUS-AUT-EST-FRA-LAT-MEX-RUS). Doszły za to nowe czwórki z Kanady, Czech, Danii, Holandii i USA. W składach poszczególnych czwórek nastąpiło wiele rosad i zmian zawodników. Jedynie w osadzie ubiegłorocznych Mistrzów Świata Szwajcarów pozostało trzech zawodników, a w czwórce Ukrainy (VI m w ub. roku) wystartował ten sam skład osobowy. Ukraina zdobyła w tej konkurencji dwa lata temu złoty medal. Z tamtej osady w czwórce podwójnej obecnie wiosłowało jeszcze trzech zawodników. Rumuni (XIII m.) zmienili połowę składu, a Niemcy (brązowi medaliści w ub. roku) przywieźli w składzie obecnej czwórki tylko jednego zawodnika z ubiegłorocznych mistrzostw. Pozostałe osady w większości stanowili nowi zawodnicy, nie

startujący w tej konkurencji w ubiegłym roku. Także Polska całkowicie zmieniła skład osobowy swojej czwórki.

W polskiej czwórce podwójnej wystartowali zawodnicy ,którzy w rankingu stworzonym po Centralnych Kwalifikacyjnych Regatach Otwarcia Sezonu Seniorów uplasowali się w czołowej szóstce kategorii młodzieżowej. Przy tworzeniu osady nie uwzględniono czołowego jedynkarza N. Wegrzyckiego - Szymczyka i dwóch podstawowych zawodników M. Ziętarskiego i M. Biskupa, którzy startowali w kategorii seniorów. Osada zbudowana na bazie brązowej dwójki podwójnej z Mistrzostw Świata Juniorów 2013 roku Czaja – Pawłowski , do których dołączyli piąty i szósty młodzieżowy zawodnik rankingu po CKROSS Sz. Pośnik i M. Zawojski.

Na regaty kontrolne w Ratzeburgu zestawiono czwórkę podwójną w składzie Czubak, Pawłowski, Pośnik, Zawojski. Dominik Czaja przygotowywał się w tym czasie do startu w Pucharze Świata Seniorów we Francji. Start tej osady po krótkim zgrupowaniu w Wałczu okazał się miłym zaskoczeniem. O ile zwycięstwo w sobotę nad klubowymi osadami z Niemiec, Danii i Norwegii było tylko potwierdzeniem wyższości osady reprezentacyjnej nad klubowymi, o tyle wygrana w niedzielę 3,54 sek. nad reprezentacyjną czwórką Niemiecką w składzie z dwoma brązowymi medalistami w czwórce podwójnej i piątym zawodnikiem w dwójce podwójnej z ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata z Linzu było pełnym zaskoczeniem.

W Mistrzostwach Świata w Varese polska czwórka wystartowała w pierwszym przedbiegu z osadami Kanady, Czech, Norwegii i Wielkiej Brytanii. Po mocnym starcie prowadzili Polacy na pierwszych 500m. Jednak jeszcze przed półmetkiem dali wyprzedzić się osadzie Kanady, która lepiej rozłożyła siły na dystansie. Nasi zawodnicy dopłynęli do mety spokojnie bez finiszu pilnując drugiego miejsca dającego bezpośredni awans do półfinałów. Dziesiąty czas eliminacji przy spokojnej jeździe naszej osady w drugiej połowie dystansu dawał nadzieje na dobry start w półfinale.

Niestety w półfinale w walce o finał nasza czwórka trafiła na osady Szwajcarii, Ukrainy i Niemiec, czyli trzech późniejszych medalistów w tej konkurencji. Po pięciuset metrach zajmowała drugie miejsce w wyrównanej stawce czterech osad. Między pierwszą, a czwartą osadą różnica wynosiła 1,00 sek. Na półmetku wyraźnie na prowadzenie wysunęła się Szwajcaria. Natomiast nadal różnica między drugą Ukrainą, a czwartą Polską wynosiła 0,65sek. Na 500m przed metą nasza czwórka traciła do trzeciej osady Niemiec tylko 0,72sek. Jednak na finiszu zdecydowanie osłabła zajmując ostatecznie czwarte miejsce, a tym samym nie kwalifikując się do finału, ulegając jedynie trójce późniejszych medalistów tej konkurencji.

W finale B po bardzo ładnej i wyrównanej walce oraz skutecznym finiszu zajęła drugie miejsce ze stratą 1,51 sek. za Kanadą, a 0,34sek przed Nową Zelandią.

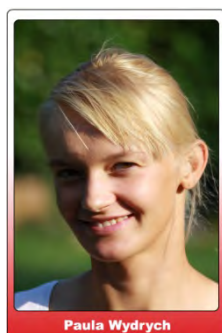
Osadę trzeba pochwalić za ambicję i wolę walki. Do każdego wyścigu przystępowali zdeterminowani co potem widać było w walce w torze.

Czwórka podwójna zajęła miejsce w granicach przewidywanej prognozy. Czysto teoretycznie postawiono jej zadanie do wykonania którego nie wykonała. Zabrakło jej tylko jednej pozycji, jednak jak widać z międzyczasów o nią walczyli z determinacją. Biorąc pod uwagę fakt, że w osadzie nie wystąpili czołowi młodzieżowcy M. Ziętarski i M. Biskup, którzy zostali zakwalifikowani do pierwszej reprezentacji seniorów, a także młody wiek zawodników oraz brak doświadczenia startowego w imprezie tej rangi, ich występ należy uznać jako poprawny i ocenić jako pozytywny. Start w Varese dla tej młodej osady był bardzo dobrym doświadczeniem i nauką. Należy mieć nadzieję, że zdobyte w tegorocznych Mistrzostwach Świata doświadczenie zapoczątkuje w przyszłości.

6. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET

BLW2x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Kowalska Monika	22 lata	BKW Bydgoszcz
Wydrych Paula	20 lat	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Skowroński Andrzej	- BKW Bydgoszcz
Szymczyk Jarosław	- AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Szymczyk Jarosław

Prognoza wyniku:	V-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	do VII miejsca
Ostateczny wynik:	XI miejsce

Do konkurencji zgłoszono 18 dwójek. Rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady awansowały do półfinałów, a następnie dwa repasaże, z których po trzy pierwsze uzupełniały półfinałową stawkę dwunastu załóg. Po trzy pierwsze dwójki z półfinałów stanęły do walki o medale, a pozostałe w finale B o miejsca 7-12.

Wśród 18 dwójek, aż 10 to całkiem nowe zestawienia, które albo w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata nie startowały, albo ich federacje zgłosiły inne zawodniczki. Z ubiegłorocznego finału na starcie w ogóle nie pojawiła się osada z Wielkiej Brytanii, której dwójka zdobyła złoty medal w tej konkurencji. Australijczycy (V m. w ub. roku), Rumuni (IV m.) i Szwajcarzy (VI m.) przysłali te same składy osobowe, a Niemcy (II m.), Nowa Zelandia (III m.), Polska (VII m.), Węgry (VIII m.) i Czechy (X m.) zmieniły po jednej zawodniczkę.

Polska dwójka to osada złożona z dwóch najlepszych zawodniczek młodzieżowych jakimi dysponowaliśmy w tym sezonie poza Joanną Dorociak, która nie była brana pod uwagę do tego startu z uwagi na start w pierwszej reprezentacji seniorów.

- Monika Kowalska, zawodniczka o dużym doświadczeniu (piąty start na imprezie rangi Mistrzostw Świata), ale bez większych sukcesów. Startowała także w ubiegłorocznej dwójce.

- Paula Wydrych, zawodniczka bez doświadczenia, pierwszy start w imprezie o tak wysokiej randze, zawodniczka bardzo silna i wydolna w sprawdzianach na lądzie, co nie zawsze przekłada się na wysoką skuteczność wiosłowania w osadzie.

Start w przedbiegu z osadami o podobnym doświadczeniu i młodszymi pod względem wieku uznać należy za nieudany, z zaprzepaszczonej szansą wejścia bezpośrednio do półfinału. Polki zajęły w nim dopiero czwarte miejsce ulegając Greczynkom, które były ostatecznie szóste w finale, Węgierkom – ostatecznie ósme, ale także Irancom – drugim ostatecznie w finale C. Osiągnięty jedenasty czas trzech przedbiegów, a więc rezultat z miejsca, które ostatecznie w tych mistrzostwach zajęły.

W wyścigu repasażowym przez cały dystans trwała walka pomiędzy czterema dwójkami o trzy premiowane miejsca. Polki zaczęły słabo, ale finisz miały najlepszy. Ostatecznie zajęły drugie, premiowane awansem miejsce z drugim rezultatem obu repasaży co dawało promyk nadziei na skuteczną walkę w półfinałach.

Niestety w półfinale okazało się, że ta osada jest jeszcze zbyt słaba na awans do puli finałowej. Tylko przez pierwsze 500 m utrzymywały kontakt z czołówką (1,85 sek. straty do trzeciego premiowanego awansem do finału miejsca). Dalej już systematycznie traciły dystans. Na mecie straciły do zwyciężkich w tym wyścigu Rumunek aż 24,85 sek., a do trzeciego miejsca 18,95 sek. Miały poza tym najślabszy rezultat obu półfinałów.

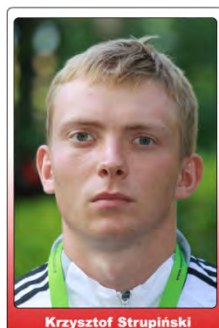
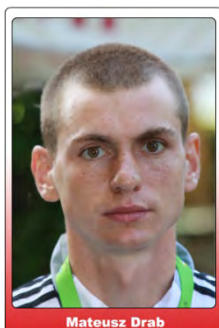
Finał B to ambitna ale mało skuteczna walka z przeciwniczkami. Ogromną niespodzianką tej konkurencji był start w finale B utytułowanych w grupie młodzieżowej Niemek. Obie zdobywały w dwóch ostatnich latach medale w tej konkurencji, ale z innymi partnerkami. Pozostałe osady finału B podobnie jak w przedbiegu z udziałem Polek nie odbiegały od nich ani międzynarodowym obyciem startowym, ani nie wyróżniały się jakimikolwiek osiągnięciami międzynarodowymi. A jednak nasze zawodniczki już po starcie na pierwszej pięćsetce przegrywały do prowadzących w tym momencie Czeszek aż 3,49 sek. Polki wiosłując bardzo wysokim tempem całkowicie zagubiły technikę użytkową i rytm wiosłowania, co jeszcze powiększało straty czasowe do przeciwniczek na kolejnych punktach pomiarowych kolejno 4,92 sek. – 6,15 sek. – 6,87 sek. Zajęły ostatecznie piąte miejsce, czyli ogólnie jedenaste ze stratą do zajmujących czwarte miejsce Japonki 2,4 sek.

Jest to niestety najślabsze miejsce w historii ostatnich kilkunastu lat startów polskich osad w tej konkurencji.

Wszystko to świadczy o tym jak dużo do zrobienia mają czołowe nasze zawodniczki w wadze lekkiej, aby zniwelować różnicę dzielącą je do światowej czołówki. Załoga nie spełniła postawionych przed nią zadań. Nie sprawdziła się też całkowicie stawiana przez trenerów prognoza. Po ostatecznym wyniku i stylu jaki osada prezentowała w swoich startach w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata można stwierdzić, że prognoza była określona ponad stan aktualnych możliwości dwójki, a raczej pod kątem wymogów zasad kwalifikujących osady do reprezentacji młodzieżowej. Ocena startu tej osady w tegorocznych Mistrzostwach Świata musi być niestety negatywna.

7. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN BLM2x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Drab Mateusz	22 lata	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Strupiński Krzysztof	22 lata	AZS AWFIS Gdańsk

Trenerzy klubowi:

Basta Piotr - AZS AWF Gorzów Wlkp.
Buliński Piotr - AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wyniku: VIII-X miejsce
Zadanie wynikowe: do VIII miejsca
Ostateczny wynik: XVI miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono 19 dwójek. Rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady awansowały do dwóch sześciuosadowych finałów, a następnie dwa repasaże, z których także po dwie pierwsze dwójki uzupełniały półfinałową stawkę. Pozostali mieli rozegrać dwa półfinały C/D o miejsce w finałach C, ale w związku z wycofaniem się po przedbiegach dwójki norweskiej pozostało sześć dwójek i automatycznie wszyscy stanęli do walki w finale C o miejsca 13 -18.

Identyczna ilość dwójek stanęła na starcie ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Dwanaście federacji miało swoje osady w tej konkurencji w tym i w ubiegłym roku. Z tym, że tylko dwie dwójki przystąpiły w tym roku do rywalizacji w niezmiennym składzie (Niemcy, Irlandia), pięć zmieniło połowę składu (Dania, Francja, Holandia, Polska, USA) oraz pięć to całkiem nowe składy (Hiszpania, Grecja, Węgry, Włosi i Norwegowie). Bardzo stabilna okazała się końcowa kolejność osad w stosunku do roku ubiegłego. Złoty medal podobnie jak w roku ubiegłym zdobyli ci sami Niemcy. Trzy medale zdobyły te same państwa – Niemcy, Holendrzy i Francuzi. Także w finale w stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw tylko na ostatnim - szóstym miejscu Hiszpanów zamienili Czesi.

Polska dwójka podwójna wagi lekkiej została zestawiona na bazie najlepszego zawodnika z rankingu po regatach kwalifikacyjnych w Poznaniu, uczestnika Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Linzu (VIII miejsce) – Mateusza Draba. Do niego dobrano drugiego zawodnika, w selekcji uczestniczyło łącznie czterech zawodników.

Podczas treningów osada prezentowała się dużo lepiej niż podczas regat kontrolnych, na których nie potrafiła zbliżyć się nawet do prędkości uzyskiwanych na przejazdach w Wałczu. W trakcie wyścigów osada „usztyniała się” i nie mogła znaleźć właściwego rytmu jazdy. Niewiele wniosły próby zmiany szlakowego. Starty kontrolne osady w regatach międzynarodowych w

Duisburgu i Ratzeburgu uznano za słabe z nikłymi szansami na zajęcie miejsca punktowanego w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Uwzględniając fakt, że osada na treningach pływała na przyzwoitym poziomie wyznaczono dla niej bieg kontrolny z limitem czasowym poniżej 6:30,00, którego pomimo dobrych warunków atmosferycznych podczas przejazdu nie uzyskała. Jednak na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata do Varese pojechała jako jedyny przedstawiciel wagi lekkiej mężczyzn. Do wyjazdu doszło na wniosek i koszt zainteresowanych klubów. Z punktu widzenia szkoleniowego start dwójki potraktowano jako próbę określenia poziomu sportowego kategorii wagi lekkiej w grupie młodzieżowej.

W przedbiegu mistrzostw w Varese polska dwójka trafiła do jednego wyścigu wspólnie z ubiegłorocznymi finalistami Francuzami i Włochami, którzy w tym roku zajęli ostatecznie zajęli trzecie i czwarte miejsce, co przy dwóch awansujących bezpośrednio dalej załogach stawiało niepewnie czujących się razem w łodzi Polaków z góry na straconej pozycji. Jednak nikt nie spodziewał się, że poddadzą się w nim całkowicie bez walki, a wskazują na to pomiary czasów na poszczególnych punktach kontrolnych co 500 m. Już na pierwszym mieli 6,18 sek. do prowadzących od startu do mety Francuzów i 3,91 sek. do poprzedzających ich na czwartym miejscu Irlandczyków. Na mecie stracili aż 29,51 sek. do Francuzów i 10,15 sek. do będących na czwartym miejscu Serbów. Był to zdecydowanie najślabszy rezultat wszystkich przedbiegów. I trudno było ocenić czy była to absurdałna kalkulacja czy strach przed zmęczeniem przed repasażami czy też taki beznadziejny poziom sportowy osady w tym wyścigu.

Odpowiedź miał dać ów repasaż. Ale w nim, choć próbowali się poderwać to sił i umiejętności wystarczyło jedynie na minięcie słabych Japończyków. Ostatecznie zajęli czwarte miejsce z siódmym rezultatem dwóch repasaży, a do kwalifikacji zabrakło 3,11 sek. Już z przebiegu wyścigu wynikało, że Polacy nie mieli większych szans na kwalifikację. Do półfinału z tego repasażu weszli Ukraińcy i Serbowie zajmując później pierwsze i ostatnie miejsce w finale B.

Naszemu zawodnikowi pozostała więc rehabilitacja w finale C. Niestety trzeba stwierdzić, że nie wypadła ona pozytywnie. Polska dwójka nie włączyła się ani przez chwilę do walki o zwycięstwo w tym wyścigu, płynąc cały czas na czwartym miejscu, systematycznie tracąc do prowadzących kolejno dwójek z Japonii, Białorusi, Danii i na mecie Hiszpanów 1,79 sek. – 3,49 sek. – 5,48 sek. – 6,6 sek. Z tej wyliczanki widać, że do walki o zwycięstwo włączyły się aż cztery dwójki, z wyjątkiem Polski i Paragwaju.

Start tej osady na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Varese okazał się błędem. Wystąpiła do Linzu w ubiegłym roku osada z M. Drabem podczas biegu kontrolnego uzyskała czas 6:26 spełniła zadanie wynikowe i zajęła w mistrzostwach punktowane VIII miejsce. Tegoroczna dwójka w nieco gorszych warunkach wietrznych nie uzyskała limitu czasowego 6:30, słabo wypadła także w kontrolnych regatach międzynarodowych i nie powinna wystartować w Mistrzostwach Świata.

Jedyną korzyścią wynikającą ze startu tej osady jest bolesne, zarówno dla zawodników jak i trenerów, określenie poziomu sportowego najlepszej osady młodzieżowej w wadze lekkiej. Fakt ten powinien uświadomić zainteresowanym odległość jaka dzieli nas od czołówki światowej i jak wielką pracę należy wykonać, aby zbliżyć się chociażby do punktowanego ósmego miejsca.

W przyszłości należy poważnie zastanowić się nad wysyłaniem takich osad, które wyjeżdżają na Mistrzostwa Świata tylko ze względu na możliwości finansowe klubów, bowiem może to przynieść więcej strat niż korzyści i zniechęcić całkowicie zawodników do wioślowania. Tym bardziej, że to finansowanie nie jest z kieszeni prywatnych tylko z innego kanału (w tym wypadku ACSS) finansowania ministerialnego wioślarstwa.

Jedyną oceną startu dwójki podwójnej wagi lekkiej jaka może być w tej sytuacji to ocena zdecydowanie negatywna.

V. UWAGI I WNIOSKI

1. Dziesiąte Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w Varese były dla polskiej reprezentacji poprawne, utrzymujące ją w standardzie większości naszych startów w tej imprezie.
2. Zgłosiliśmy standardowo siedem osad, z których trzy były w finale A i dwie z nich zdobyły medale. Trzy kolejne były w finale B i jedna w finale C.
3. Zdobyliśmy standardowo dwa medale i tylko dwukrotnie zdobywaliśmy ich więcej (w 2006 roku - trzy i w 2007 roku - cztery).
4. Także niemal standardowo zajęliśmy miejsce w pierwszej dziesiątce państw zgłaszających osady w konkurencjach olimpijskich, zdobywając przy tym 20 punktów i tylko dwukrotnie mieliśmy ich zdecydowanie więcej (2007 rok - 36 punktów i 2008 - 25 punktów).
5. Bardzo słaby wynik osiągnęły jednak obie dwójki wagi lekkiej, uświadamiając naszemu środowisku jaki jest obecnie poziom zaplecza w tych grupach szkoleniowych.
6. W naszym odczuciu największy zawód sprawiła męska ósemka, gdyż po raz pierwszy od ośmiu lat nie zakwalifikowała się do wąskiego finału.
7. Ogromnym problemem w najbliższym roku może być zastąpienie zawodniczek i zawodników w naszych dwóch podstawowych dotąd konkurencjach czwórki podwójnej i ósemki mężczyzn, kończących wiek młodzieżowca, zawodnikami o odpowiednim poziomie sportowym.
8. Nadal należy utrzymywać w tej kategorii wiekowej główny nacisk na budowę reprezentacyjnych osad w konkurencjach wieloosobowych - ósemkach i czwórkach w celu ochrony dużej grupy zawodników przechodzących z grup juniorskich.